

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—0—

வைதிக சுத்தாத்துவித

சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட

வினா விடை

—0—

இது

காசிவாசி.செந்திநாதையரால்

இயற்றி

தமது

திருமங்கலம்

செந்திநாதகவாமி யந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

பிஸ்வங்குலு கார்த்திகை

சு.சு.௦௭

Copyright Reserved.

சென்னை

தமிழ்நாட்டின் கவிஞர்

புறப்பொருள் துருவாசு, திருவிடை

புறப்பொருள்

உரு

கொடியசூரன் திருவிடை

நெய்

சென்னை

புறப்பொருள்

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

புண்ணியபூமிபாகிய பரதகண்டத்திலே வழங்கிவரும் மத்துவம், வைணவம், ஏகான்மவாதம், சிவாத்துவிதம், சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தம் என்றும் வைதிக மதங்களுள்ளே, மத்துவமதமும் வைணவமதமும் நாராயணர் சகுணவழிபாட்டினும், ஏகான்மவாதம் நிரக்ஞேபோபாசனையினும், சிவாத்துவிதம் அத்தியாசிரம பாசபத யோகத்தினும், சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தம் ஞானபாதத்தினும் அமைவனவாமென்றும், சகுணேபோபாசனை முதற்படிக்கண்ணும் (1st Stage), நிரக்ஞேபோபாசனை இரண்டாவதுபடிக்கண்ணும் (2nd Stage), சிவாத்துவிதம் மூன்றாவது படிக்கண்ணும் (3rd Stage), சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தம் நான்காவது படிக்கண்ணும் (4th Stage) நிலையுறுவனவாம் என்றும், நாராயணம் சுபாலமுதலிய நாராயணேபரிடதப் பொருள்களும், இவ்வுபரிடதங்களுக்கியைய இராமர் நுஜர்களார் பொருள் திரித்து இயற்றப்பட்ட ஈசகேநாதி வைணவ பாடியப் பொருள்களும், பிரமகுத்திர வைணவ பாடியப்பொருள்களும், நாலாபிரப்பிரபந்தப் பொருள்களும், பாஞ்சராதிராகமப் பொருள்களும் சகுணேபோபாசனையினும்; சர்வசாரம், திராலம்பம், தேஜோவிர்துமுதலிய ஏகான்மவாதப் பொருள்களும், இவ்வுபரிடதங்களுக்கியைய வலிந்து பொருள் திரிவுபடுத்திச் சங்கராசாரியரால் இயற்றப்பட்ட ஈசகேநாதி ஏகான்மவாத பாடியப் பொருள்களும், பிரமகுத்திர ஏகான்மவாத பாடியப்பொருள்களும், இரத்திரப்பிரபை, பாமதி, நியாய நிர்ணயம், கற்பபதரு, பரிமளம், பிரமானந்திய முதலிய வடமொழி வியாக்கியானங்களும், சுத்தாந்தலேச சந்திரகம், சிறுசகிமுதலியவும், இவற்றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு தமிழிலே கிளர்ந்த கைவல்லிய நவரீதம், பஞ்சதசம்பிரகரணம், ஞானவாசிட்டம், ரிபுத்திரை, பிரமகுத்திரை பிரபோதசந்திரோதயம், வேதாந்த ரூடாமணி, தத்துவசாரப்பாடல், விசாரசாகரம், விசாரசந்திரோதயமுதலிய ஏகான்மவாத நூற்பொருள்களும் நிரக்ஞேபோபாசனையினும்; ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரால் ஈசகேநாதி உபரிடத மந்திரங்களுக்கும், இவற்றை ஆதாரமாய்க்கொண்டு கிளர்ந்த பிரமகுத்திரத்துக்கும் பொருட்டிரிவுபடுத்தாது சுத்தியார்த்தமுற இயற்றப்பெற்ற சிவாத்துவித சைவபாடியப்பொருளும் அத்தியாசிரம பாசபதயோகத்தினும், சிவஞானபோதம் ஞானபாதத்தினும் முற்றி நிற்பனவாம் என்றும் உணர்த்துமாறு நாம் இயற்றிய சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த தத்துவப்படத்தின் தத்துவங்களை நிரூபித்து விளக்குமாறு வரையப்பட்டது இந்த வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த தத்துவப்பட வினாவிடையாம்.

இந்த வினாவிடை அச்சுமொறு திரவியசகாயஞ்செய்த சிவநேசர்கள்:—

1. ம-ந-ந-ஸ்ரீ சிதம்பரநாத முதலியாரவர்கள், மிட்டாதார், சிகாழி.
2. " ஸ்ரீநிவாசம்பிள்ளையவர்கள், வைக்கீல், தஞ்சை.
3. " பி. ரா. ம. சி. வெ. கோமசுந்தரன் செட்டியாரவர்கள், தேவிகேரட்டை.

-:0:

சி. க. பா = ஸ்ரீ கண்டபாடியம்

சித். ஞான=சித்தாந்த சாராவளி

ஞானபாதம்

சூ. சூ = சூதசங்கிதை சூதகீதை

சு. ய. வே = சக்கிலயசர்வேதம்

சை. கை = சைவபுராண கைலாச சங்
கிதை

சை. வா. Pt. I = சைவபுராண வாபு
சங்கிதை புருவ பாகம்

சங்கிதை பூருவ பாகம்

சை. வா. Pt. II = சைவபுராணவாயு

சங்கிதை உத்தர பாகம்

தை=தைத்திரீயோபநிடதம்

பிரு = பிருகதாரணியோபநிடதம்

பிருக=பிருகச்சாபாலோபநிடகம்

நிரா = நிராலம்போபநிடதம்

ப. ஜி=பவுட்தராதமம்

பிர=பிரசுநோபநிடதம்

ம. நா = மகாநாராயணே பரிட்சம்!

மகாபா = மகாபாரதம்

மாணீ=மாணீக்கியோபநிடகம்

முண்ட=முண்டகோபநிடதம்

பிரணவம்.

பிரணவம் தேவநாகரலிபியிற் காணப்படும் ஆகிருதியாயிருக்கவேண்டுமா? கிரந்தலிபியிற் காணப்படும் ஆகிருதியாயிருக்கவேண்டுமா? என்பது சந்தேகம்.

(பூருவபகஷம்) நாகரலிபியிற் காணப்படும் பிரணவாகிருதியாயிருக்கவேண்டும்; ஆரியா தேசத்தில் வழங்கப்படுவதொன்றாகலானும், தேவ என்னும் விசேடணத்தோடியைந்து தேவநாகரி எனப்படுதலானுமாம் எனின்,

(சித்தாந்தம்) கூறுதும். அது ஒவ்வாது; கிரந்தலிபியிற் காணப்படும் பிரணவாகிருதியே கோடற்பாற்று;

வரா வாநீஸூரீ விஹா ரியா விஹா வரா ஸ்யதா|

வராஸிஹிஹா வராஸகி 3-ஹாரியாஅ கௌணீ|

.....தஸூரீ வயு-பாயவாஅகாரீ|

“பரை, வாசீசவரி, வித்தை, மாயை, பராவித்தை, பரவிந்து, பராசத்தி, மகாமாயை, குண்டலி என்பன (பிரணவகுண்டலியின்) பரியாயநாமங்கள்” என்று சிந்தியவிகவசாதாக்கியத்திற் காணப்பட,

புணவொ யநாஃ|

1. “பிரணவம் வில்லு” என்று முண்டகோபநிடதத்திற் கூறப்படலானும்,

நாவி3-ஹா வுதாஹாஹிகௌணீ ஹஸநிஃ ஸுநா|

2. “மூலநாடியாயும், வளைந்த சர்ப்பவடிவமாகிய குண்டலியாயும், ஹம்சத்தொனியுடையதாயுமுள்ளது (பிரணவம்)” என்று ஞானசித்தியாகமத்திற் கூறப்படலானும்,

பும30 தாஸகாகாரம் ஹீதீய0 ஹ்ணு 30அதெ|

கூதீய0 கௌணாகாரம் அதும30 ஹுப-அஹுக்ஷ|

வஹி0 ஹிஹுஹுயாஹுஹு புணவ0 வஹுஹுஹுஹு|

3. “முதலாம் உறுப்பு நகரத்திற் வடிவமாயும், இரண்டாம் உறுப்பு தண்ட வடிவமாயும், மூன்றாம் உறுப்பு குண்டலாகாரமாயும், நான்காம் உறுப்பு அர்த்தசந்திரவடிவமாயும், ஐந்தாம் உறுப்பு விர்துவோடிணைந்ததாயுமுள்ள ஐந்து இலக்கணமுடையது பிரணவம்” என்று சிவாகமத்திற் கூறப்படலானும்,

ஸிரஸூரூதூதொ யஸூ வாரெள டிகிணை ஸூயா|

யஸூ ஸவெ-பாது ஸாக்ஷா ஹொகாரொஹ ஹி30அதெ|

4. “(எழுத ஆரம்பிக்குங்கால்) முதற்குச் சிரசு வடபுறத்தினும், (முடிக்குங்கால்) பாதம் தென்புறத்தினும் இருக்கின்றதோ, அது எல்லா

வற்றுக்கும் மேலாய் உள்ளதோ, அந்த மும்மாத்திரையுடைய சாக்ஷாத் பிரணவம் நான்” என்று பதம்புராணசிவகேதமீற் கூறப்படலானும்,

ரோயா கண்ணுநீ வ்யூஷம் ஜமபேத ஆராவரூபி

5. “உலகத்துச் சராசரப்பொருளனைத்தும் மாயையாம் குண்டலியால் வியாபிக்கப்பட்டது” என்று ஞானசித்தியிற் கூறப்படலானும்,

தவ்யூர் வடிவநெ ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீவெ

தவஃ காரூ ததா டக்ஷபுஜாவதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

தது வடிவநெ ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

ஸ்ரீகணிக்ஷு ஸ்வாக்ருதி ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

ஸ்ரீகணிக்ஷு ஸ்வாக்ருதி ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

(ச. த. 5: 33, 37, 40)

மூலமெய்யெழுத்தன்னதோர் முதலவலம்புரிமின்
கோலமாகினோற்றிருத்தியாலுலகருள்குறிப்பால்
(கந்தபுராணம், உமைகயிலீங்குபடலம், 3௭)

வேதமூலநேர்வால்வளையுருக்கொடுவிளங்கி

மேதமில்லதோர்பதம்பீடத்தின்மேலிருந்தாள்

(உமைகயிலீங்குபடலம், ௩௧)

தேனிமிர்கமலமொன்றிற்சிவனிடத்திருந்ததெய்வ

வானிமிர்பணிலம்வைகமற்றவன துகண்ணற்றான்

(காளிந்திப்படலம், ௧௭)

6. பிரணவம் வலம்புரிச்சங்குவடிவினதென்று ஸ்காந்தபுராண சங்கர சங்கிதையைச் சார்ந்த தக்ஷகாண்டத்திற் கூறப்படலானும்,

7. “ஒங்கரவடிவானவுன்பாததாமரையும்” என விராயகர் ஒங்கர வடிவின் என்று துண்டிவிராயகர் திருவருட்பாவிற் கூறப்படலானும்,

ஒங்கரா ரீபுதா ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

யோரீகணிக்ஷு ஸ்வாக்ருதி ஸ்ராவநெ ஸ்வாக்ருதி ஸ்ரீகணிக்ஷு

8. “அமிர்தம் என்றும், பிரம்ம்ம் என்றும், சிவம் என்றும், அக்ஷரம் என்றும், அவ்விபயம் என்றும் எதனைக் கூறுகின்றனரோ, அந்த ஒங்கரத்தை விராயகர் என நமஸ்கரிக்கின்றேன்” என விராயகரை ஒங்கரவடிவாகக்கொண்டு ஸ்தவராஜத்திற் கூறப்படலானும்,

9. “ஒங்கரமே பற்றிருவாசி” எனத் திராவிட சித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்குள் ஒன்றாகிய உண்மை யிளக்கத்திற் கூறப்படலானும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைதிக சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த தத்துவப்பய வினா விடை.

1. வைதிக சைவத்திற் கூறப்படும் தத்துவம் எத்தனை?
முப்பத்தாறு.
2. இத்தத்துவம் முப்பத்தாறும் எத்தனை வகைப்படும்?
ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவமென மூவகைப்படும்.
3. இதற்குப் பிரமாணம் என்னை?

சூக்தகக்ஷுரோஹாடு விஷ்ணுச்சக்ஷுஷி
தடிமெ ஸிவதக்ஷுஷி சூரிதக்ஷுமி ஸனி வரி

ஆன்மதத்துவம் அதோபாகத்தினும், வித்தியாதத்துவம் மத்தியபாகத் தினும், சிவதத்துவம் ஊர்த்தவபாகத்தினும் உள்ளனவாம் எனப் பிருகக் சாபாலோபரிடதத்தினும் அகஸ்தியசங்கிதைபினும் கூறப்படுகின்றது.

4. இதற்குப் புராணோப்பிரகூகணம் என்னை?

ஸ்ரீவலிஷ்ணு தகக்ஷுஷி தக்ஷுஷி யோஹுத்யு

“சிவதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் ஆன்மதத்துவம் என மூவகைத் தத்துவம் கூறப்பட்டது” (சை. வா. Pt. I. 17: 28; 23: 17.)

5. ஆன்மதத்துவத்தடங்கிய தத்துவங்கள் யாவை?

பிருதிவி, அப்பு, தேபு, வாயு, ஆகாசம் (என்னும் மகாபூதம் ஐந் தும்); கந்தம், இரசம், ரூபம், பரிசம், சப்தம் (என்னும் சப்ததன்மாத்திரை யாகிய சூக்குமபூதம் ஐந்தும்); உபஸ்தம், பாயுரு, பாணி, பாதம், வாக்கு (என்னும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்); ஆக்கிராணம், சிம்முவை, சட்க, துவக்கு, சோத்திரம் (என்னும் ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்); மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் (என்னும் அந்தக்கரணம் நான்குமாகச்) சேர்ந்த இரு பத்துநான்கு தத்துவமும் ஆன்மதத்துவம் எனப்படும்.

சித்தத்தை நீக்கிப் பிரகிருதியையேனும், குணதத்துவத்தையேனும் சேர்த்து ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கு என்பாரும் உள்.

6. தத்துவம் இருபத்துநான்கிற்கும் சுருதிப்பிரமாணம் என்ன?

புயிவீ உ புயிவீரோதா உபுயூர வொரோதா உ தெ தெஜ
று தெஜொரோதா உ வாயுறு வாயுரோதா உ காஸறு காஸரோ
தா உ உக்ஷுறு உஷ்ஷுறு ஸ்ரோதாறு ஸ்ரோதவுறு வுரண
று வுரகவுறு ரஸறு ரஸிகவுறு க்ஷுஷுரூபிகவுறு வாது
வதுறு ஹஸுள உராதவுறொ வஸுறு நுநுயிகவுறு வாயு
று விஸஜூபிகவுறு வாஹுள உகுஷுறு ரேறு ரேஷுறு வு
சுறு வொஷுறொ ஹுகாஸறு ஹுகூதூபுறு விதுறு வெதுயி
கவுறு (பிர. 4. 8)

7. இந்தத்துவங்களுக்குப் புராணேப்பிருங்கணம் என்ன?

(I) உதிவீராவொருநவொவாயு ராகாஸ முயரேவ உ
ரவொ ரூவொ ஸுஸூபவொவஸுவாயு-வ-உராகி உ
வாணி வாறாவுரணஜீவாக்ஷுக்ஷுரோதூரேவ உ
சுஹுகாஸறு வுசுறு ரேஃ புக்யகி.....||

எனப் பிரமாண்டபுராணத்து முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயத்தினும்,

(II) வஹ உதிசாகி தநாசூரஃ வஹகஜேஹூயாணி உ |
ஜாநகஜேஹீவெஹ வஹவஹ விலாஸஃ |
கூறாதி யாதவஸுஷ வஹ புராணாடிவாயவஃ |
ரேநா வுசு ரஹவூதிமு-ஃணஃ.....||

(பிருதிகி முதலிய) பூதங்கள் ஐந்தும், (சுப்த முதலிய) தன்மாத்தினா
ஐந்தும், (வாக்காதி) கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், (சுரோத்திராதி) ஞானேந்
திரியம் ஐந்தும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், குணம் என்னும் இருபத்து
நான்கும் (சை. வா. Pt. I. 29: 13, 14) னும், தேவீபாகவத்தினும்,

(III) புயிவூரூபி ஸஸூரூபவாறூர வஹகஃ ரேஃ |
ஸ்ரோதூரூபுறு (ஸிரஃ வாஸூ-புரேஷாடிச உதூஷ்ய)
ரேநா (ரேதூ) வுசுறு ஹுகூதூபு (வூதிருவவ)
(ஸுகூறு) முணஃ.....||

என (சை. கை. 9: 25—28) னும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

8. வித்தியாதத்துவம் எவை?

காலம், கலை, நியதி, ராகம், வித்னத, மாஸம், புருடன் என்னும்
ஏழுமாம்,

9. இதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம் என்ன?

காலம்: ஸ்லாவொ நியதி ய-ஹூ ஹ-தாநி யொநி: வாருஷ உதிலிஷ்டா|

என்றது சவேதாசுவதரோபநிடதம் (சவே. 1. 2)

10. இந்தச் சவேதாசுவதரோபநிடத மந்திரத்தினால் வித்தியாதத்துவம் ஏழென்று கோடற்கட் பிரமாணம் என்ன?

(I) .....வாருஷஸ்ய து|

சுனாருமதயாதகுவஹுகு பரிசீதி-தத்ய|

நியதி: காலாருமஸ்ய விஷ்நாவதநனாஸ்ய|

கலாஅ வஹுகுபிஹ ரியொசுவனா ருநீஸ்வர|

(ரீயானா ப்ரக்யதி விஷ்நாநாயாஸ்ய திரிதிரிதா|)

தஜாநெ-தாநி தகூமி ஸ்யுதூதாநி நஸம்ஸய:|

காலம்: ஸ்லாவொ நியதிநிதி ஸ்யுதிரஸ்யஸ்ய|

வநதசு வஹுகுவாஸ்ய வஹுகஹுகுமயுதெ|

சுஜாநீவஹதகூமி வித்ரநவி வி-ஹய:|

நியத்யஸ்யாசு ப்ரக்யதெஸ்வரிஸ்ய வாநாயம்|

விஷ்நாவதகூபிஹ ப்ரக்யதூ.....||

புருடனுக்கு நியதி (1), காலம் (2), ராகம் (3), வித்தை (4), கலை (5), என்னும் தத்துவங்கள் ஐந்தும் அந்தரங்கமாகக் கூறப்பட்டன எனவும், இவை மாயை (6) யினின்றும் உண்டாயினவெனவும், இதற்குப் பிரமாணம் (9-ஆம் வினாவிடையிற்காட்டிய) “காலஸ்சுவபாவோநியதி” என்னும் (சவேதாசுவதர) சுருதியாமெனவும், புருடனுக்கு இந்த ஐந்தும் பஞ்சகஞ்சகம் எனப்படும் எனவும், இதனை உணராதோன் வித்துவானாயினும் மூடனே எனவும், பிரகிருதிக்கு மேலும் நியதிக்குக் கீழுமுள்ளான் புருடன் (7) எனவும், இவ்வேழும் வித்தியாதத்துவம் எனவும் (சச. கை. 9: 29—34) கூறப்பட்டமையானும்,

(II) மேலும்,

.....(ப்ரக்யதி) வாருஷஸ்ய|

நியதி: காலாருமஸ்ய விஷ்நாவதநனாஸ்ய|

எனப் பிரமாணப்பிரமாணத்தினும்,

(III) .....ரீயாகாலவிஷ்நாஸ்ய|

நியதிஹுகலா விஷ்நா கலாதாராமவ-பிராஸ்யஸ்ய|

என (சச. வா. Pt. II, 5: 22.) இங் கூறப்பட்டமையானும் அறிக.

தன்மாத்திரையினின்று தூலபூதங்களும், புருஷனுமாகத் தத்துவம் இருபத் தைந்தாம் (சாங். 1. 61).

16. இச்சாங்கிய தத்துவங்கள் இருபத்தைந்தும் சைவசாஸ்திரங்களிற் கூறப் பட்ட எத்தத்துவங்களுள் அடங்குவன?

அவை ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கின்புலனவாயடங்கும்.

17. இருபத்துநான்கிற்கு மேலுள்ள வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்கள் சாங் கிய தூலிற் கூறப்பட்டனவா?

இல்லை.

18. வைஷ்ணவத்திற் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் யாவை?

“பிருதவி, அப்பு, தேபு, வாயு, ஆகாயம், இந்திரியங்கள், தன்மாத்திரை கள், பூதாதிகள், மகான், அவ்வியக்தம், அகூதரம், தமசு” என்பனவாம் என்று சுபாலோபநிடதத்திற் காணப்படுகின்றது.

19. இப்பிருதவி முதலிய தத்துவங்களும் சைவத்திற் கூறிய எத்தத்துவத் துள் அடங்கின?

இவ்விருபத்துநான்கும் ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கில் அடங்கின.

20. ஏகான்மவாதோபநிடதங்களினும் மற்ற ஏகான்மவாத துல்களினும் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் யாவை?

(I) ஜாநெந்லியாணி வடுஹெவெஸுராகுஹெஸுராகுநாடியம்|
கடுகெடுலியாணிவடுஹெவவாகுநாணெஸுராகுநாடியம் குரோகி|
புரானாடியவஸுரெஹெவவஹெஸுராகுநாடியவஸுர|
ரெநா வுலிரஹெகாரஸுரிதெஹெதி உதாஷயம்|
உதாவிஸுராகுநாதி தாமி ஸுஸுவிஷாவிஷம்||

“சுரோத்திரம் துவக்குமுதலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வாக்குப் பாணி முதலிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், பிராணதி வாயுக்கள் ஐந்தும், சப்தாதி ஐந்தும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் அந்தக்கரணம் நான்குமாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள்” என ஏகான்மவாத வராகோபநிடதத்தினும்,

(II) குகாஸாடிநி உடுதாமி வஹெகஷாஸுராகுநாடியம்|
முணாஸுஸுராகுநாடியம் வஹெகஷாஸுராகுநாடியம்|
ஜாநெந்லியாணி வடுஹெவ புரானாடியவஸுராகுநாடியவஸுர|
ரெநா வுலிரஹெகாரஸுரிதெஹெதி உதாஷயம்|

தெஷாஹ் காரணஹ்-ஓதெகா ஸ்விஷ்ராஷ்-பிராக் வஸஹ்!
வியூஷ்யஜமகம் சுத-ஹ வஸா ராந்யம் வஸஸ்யிவம்||

“ஆகாசமுதலிய பூதம் ஐந்தும், சப்தமுதலிய தன்மாத்திரை ஐந்தும், வாக்குமுதலிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், பிராணன் முதலிய வாயுப் பத்தும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் அந்தக்கரணம் நான்கும், இவற்றிற்குக் காரணமாகிய (மூலப்பிரகிருதி எனப்படும்) அவித்தையும், சீவனுமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கள்” என (சூ. சூ. 2: 3-5) னும் கூறப்பட்டது.

21. மாயாவாதத்தினும் சைவசாஸ்திரத்தினும் முப்பத்தாறு தத்துவங் கூறப் படுதலின், இரண்டின் முடிவும் ஒன்றாமா?

சைவத்திலே ஏகான்மவாதிகள் கூறிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களிற் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்தும் பூதங்களுள் ஒன்றாகிய வாயுவில் அடங்குத லானும், அவித்தை என்பது மூலப்பிரகிருதியேயாகலானும், சீவன் ராச சகுணத்தின் பாலதாகலானும், அவர் கூறிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மதத்துவத்தில் அடங்குதலான் அவற்றின் முடிவு ஒன்றாகாது.

22. உபநிடதங்களான் மேலே சித்திக்கப்பெற்ற வித்தியாதத்துவ சிவதத்து வங்கள் மூலப்பிரகிருதியாதி தத்துவங்களுள் எவ்வாற்றானும் அடங்கும் இயல் பினவா?

பிருதிவி தத்துவமுதற் புத்தி தத்துவமீறிய இருபத்துநான்கு தத்து வங்கட்கும் வியாபகமாகிய மூலப்பிரகிருதிக்குள், இதற்கு மேல் வியாபகமாய் நின்ற வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்கள் எவ்வாற்றானும் அடங்குமாறின்று.

23. மாயாவாதத்திலே தத்துவங்கள் குறைவுறவும், (வேத) ஆகம் (புராண)ங் களில் விரிவுறவும் கூறப்பட்டன என்பதற்குப் பிரமாணம் என்ன?

ஸாஹ்யொமபுலிஜாநிதகூந்யூவிவ காமிவிசு!
ஸிவஸூத்ர புலிஜாநிதகூந்யூந்யூவிசுநீஸம்||

“சில தத்துவங்கள் மாத்திரம் *சாங்கியயோகத்திற் பிரசித்தமாயுள்ளன; அவற்றின் வேறுகிய தத்துவங்களெல்லாம் சிவாகமங்களிலே பிரசித்தமாயுள் ளன” என்னும் சிவபுராணவாக்கியம் பிரமாணம். (சை. வா. Pt. I. 25: 15)

*சாங்கியயோகம் என்றது ஏகான்மவாதமாகிய மாயாவாதத்தின் மேற்று. இவ்வுண்மை எமது பரிமாருத்திர சிவாத்துவித சைவபாடியத் தமிழ் மொழி பெயர்ப் பின் 86-ஆம் பக்கத்து (365, 366) ஆம் இலக்கங்களிலும், கார்ப்புராண நகரீகை இரண்டாம் அத்தியாயத்தினும், இப்புஸ்தகத்திலே முடிவிற்பாவன கூறும் வினாவிடை களினும் காண்க.

24. மாயாவாதம் என்றதின் பொருள் என்ன?

(ஐகத் சிவனும்) மாயையிலே வாதம் (விசாரம்) என்பது பொருள்.

25. இதற்கு பிரமாணம் என்ன?

தலூ ஸுடா விசாரயெஜு ஜீவபராதநா ஜீவலாவஜுடாவ
வெபாபெ புகுமினெ ஸுபெவெவாவபரிஷுதே.

என்னும் ஏகான்மவாத பைங்கலோபரிடதவாக்கியமே பிரமாணம்.

26. இவ் வாக்கியத்தின் பொருள் யாது?

“ஐகத்து சீவன் பரமான்மா என்பவற்றைச் சதாகாலமும் விசாரிக்க, வாதிக்க என்று (ஆசாரியர் சீடனுக்கறிவுறுப்ப, சீடன் வந்தியாபுத்திரனைப் போன்றிருக்கும் ஐகத்தையும் சீவனையும் விசாரிக்க வேண்டியது, வாதிக்க வேண்டியது எற்றுக்கு? பரமான்மாவையன்றோ விசாரிக்கவேண்டும் என, அதற்கு ஆசாரியர் மாயையாகிய) ஐகத்தையும் சீவனையும் விசாரித்தலான், வாதித்தலான் ஆன்மாவே சேஷிக்கின்றது” என்று உத்தரம் இறுத்ததாக, சங்கராசாரியர் சீடராகிய வித்தியாரணியர் தாம் இயற்றிய பஞ்சதசியின் சித்திரதீபப்பிரகரணத்தில் மேலே உரைத்த பைங்கலவாக்கியப்பொருளை

ஸுடா விசாரயெதலூஜுஜீவபராதநா

ஜீவலாவஜுடாவவெபாபெ ஸுபெவெவாவ பரிஷுதே.

எனச் சுலோகமாக இயற்றிவிளக்கினமையான், அப்பொருள் உணரப்படும்.

மும்பை மும்பை மும்பை மும்பை மும்பை

7 இம் மாயாவாதம் என்னும் பதம் எங்கே காணப்படுகின்றது?

பதுமபுராண உத்தரகாண்டத்து, 263-ஆம் அத்தியாயத்து 70-ஆஞ் சுலோகத்திற் காணப்படுகின்றது. (புனாநகரத்து ஆனந்தாசிரமயந்திரசாலையில் அச்சியற்றப்பெற்ற பதுமபுராணத்து 1834-ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க)

28. எகான்மவாதிகளும் பாஞ்சராத்திரிகளும் எதனை அவலம்பித்து நிற்கின்

முன்பு உரைப்பது

இவ்விரு மதஸ்தர்களும் பிருதிவிமுதற் சிவதத்துவார்த்தம் வரையினுமுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களுள்ளே அதமபாகத்துப் பிரகிருதிப் பாற்பட்ட ஆன்மாவை முறையே நிர்க்குணமும் சகுணமுமாகக் கொண்டு அவலம்பித்து நிற்கின்றனர்.

29. தஜிவெனா: வாஸெபஹ ஸுடாவஸுணி ஸுபாஸயி:

(இரு. வே. 1. 22. 20)

‘அந்த விஷ்ணுவின் பரமபித்தைப் பெரியோர் சதாகாலமும் பார்க்கின்றார்’ என்னும் இருக்குவேத ஷந்திரத்திற் கண்ட விஷ்ணு என்னும் பதம் எவர் மேலாயது எனப் பிரமாணத்தோடு நிரூபணஞ் செய்க?

ஸ்வெவா ஶஹஸ்ரஸ்ரெவ ருஷோவிஷ்ணுஃ விதாஶீஹி|
ஸம்ஸாரவெஷ்ய ஸ்வ-ஶ்ஞே வரஶோதேஶ்திஸூக்ஷ்மஃ||

“சிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிதாமகர், சம்சாரவைத்தியர், சர்வஞ்ஞர், பரமத்துமா” என்னும் சிவபிரானது நாமாஷ்டகங்களுள் விஷ்ணு என்னும் சப்தம் படிக்கப்படுதலான், மேலே உரைத்த விஷ்ணு நாமம் சிவபிரான் மேலதேயாம். (சை. வா. Pt. I. 28: 22, 23)

30. அவ் விஷ்ணு நாமத்தின் பொருள் என்ன?

ஸ்ரிவதகூடாபி ஸூத்ரேண ஸரீராதிவ்யாபிவ|

வ்யாப்யாயிதிஷ்டாதி ஸிவஸ்துதொ விஷ்ணு ருஷாஹுதஃ||

“சிவத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவம் ஈருகச் சரீராதிகளையும் கடாதிகளையும் வியாபித்து நிற்கின்றமையாற் சிவபிரான் விஷ்ணு எனப்படுவர்” (சை. வா. Pt. I. 28: 36, 37)

31. இந்த விஷ்ணு சப்தத்திற்கு வாசுதேவர் எனப் பொருள் கொண்டான் என்ன?

வாசுதேவரது வியாபகம் சிவதத்துவ வித்தியாதத்துவங்களில் இலாது மூலப்பிரகிருதி வரையில் உண்மையான், அவர்க்கு விஷ்ணு என்னும் பெயர் வாஸ்தவமாய்ச் செல்லாது உபசாரமாத்நிரையாற் செல்லும்.

32. மேலே உதகரித்த இருக்குவேத மந்திரத்தின் பொருள் எச்சுருதியினால் வலியுறுத்தப்படும்?

ஸோஶ்நுஃ வாரஶோஸ்தோதி தஹிஷ்ணுஃ வரஶோ வஷ்ய

(ச. 3: 9)

“அவன் அத்துவானின் கரைக்கண்ணதாகிய சிவனரது (பரமாகாய) பரம பதத்தை அடைகின்றான்” என்னும் கடவல்லி சுருதியான் வலியுறுத்தப்படும். எங்ஙனமெனில், அத்துவா என்பது முன்னர்ப் போதருமாறு மந்திராத்துவாமுதல் அறுவகைப்பட, இவற்றுள் ஒன்றாகிய தத்துவாத்துவாவில் விஷ்ணு என்னும் பதத்தின் அர்த்தம் முடிவுறுதலானென்க.

33. அத்துவா எத்தனை வகைப்படும்?

ஶ்ரோஶ்ராவ வஷாஶ்ராவ வண-ஶ்ராவாவே அபாஸ்யதஃ|

ஸுவநாஶ்ராவ தகூஶ்ராவ கலாஶ்ராவ ஶாஸ்யதஃ சுரோச்ய||

“மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணாத்துவா, புலனாத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்னும் ஆறும் அத்துவா எனப்படும்.” (சை. வா. Pt. I. 25: 10)

கமாதகூளு ஹவநு வண-ஓ ப்ஐதீதீ பரடி

தேவமுத்தி ஸோஸை நஷயஜா வரிவடுதெ||

“கலை, தத்துவம், புலனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்பன தொகுப்பாய்
சுருத்தவா எனப்படும்.” (சை. வா. Pt. II, 15: 2)

47. பிரதிஷ்டாகலையாது சக்கரம் எனப்படும்? இதை அதிஷ்டிப்பவர் யாவர்?
 ஸ்ரீதிவகூரீடி ஸ்ரீவரூபீ கிஷோராவை உதூரீடி |
 ஜநாடி-நாயிஷிதனு வரூபி வடிவூரூபி |
 ராஜாதிபதியுதாவாரே ஸ்வரூபகூரூபரூபி |
 கடுவெய்வ வரூபகூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி |
 வரூபகூரூபி உதூரூபி ததூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |

“பிரதிஷ்டாகலாருபம் ஸ்திதிசக்கரம்; இப்பதத்தை அதிஷ்டிப்பவர் விஷ்ணு; இவர் ரமாசத்தி வாமபாகத்தில் மேவ, அனைத்தையும் காக்கவல்லாரும் மகானுமாய் விளங்குவார்; இவர்க்கு வாசுதேவர், அநிருத்தர், பிரத்தியும் நர், சங்கர்ஷணர் என நான்கு வியூகர் உளர்; இவர் படைத்தற் கர்த்தா வாகிய பிரமன் முதலாயினோர்க்கும் இரகசுகராவர்; விஷ்ணு சேவைசெய் வோர் அடையும் பரமபதம் இதுவாம்.” (சை. கை. 10: 61—66)

48. வித்தியாகலையாது சக்கரம் எனப்படும்? இதை அதிஷ்டிப்பவர் யாவர்?
 ஸ்ரீவரூபாவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி கருவியடி |
 கடுவெய்வ வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி |
 கடுவெய்வ வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி |
 ஸ்ரீவரூபாவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |

“வித்தியாகலாருபம் சங்கராசக்கரம்; இது உருத்திரரால் அதிஷ்டிக்கப்படும்; இந்த உருத்திரர்க்குச் சிவன் ஹரர் மிருடர் பவர் என நான்கு வியூகர் உளர்; இந்நிராமயமாகிய பதமே உருத்திரரைப் பூசிப்போர் அடையும் பதமாம்.” (சை. கை. 10: 58, 52, 53, 59)

49. சாந்திகலையாது சக்கரம் எனப்படும்? இதை அதிஷ்டிப்பவர் யாவர்?
 திரௌவாலாதி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 திரௌவாலாதி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 கடுவெய்வ வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |
 வடிவூரூபி உதூரூபி வடிவூரூபி வடிவூரூபி |

கஅ வைதிக சத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

“சாந்திகலாநுபம் திரோபவச்சக்கரம்; இது மகேசுவரரால் அதிஷ்டிக்கப்படும்; இம்மகேசுவரர்க்கு ஈசர், விகவேசர், பரமேசர், சர்வேசுவரர் என நான்கு விபூசர் உளர்; இந்த உத்தமமாகிய பதமே மகேசுவரரை உபாசிப்போர் அடையும் பதமாம்.” (சை. கை. 10: 49, 45, 46, 50)

50. சாந்தியாதீதகலையாது சக்கரம் எனப்படும்? இதை அதிஷ்டிப்பவர் யாவர்?

சுந்ருமுஹயேம் அக்ரு ஸாந்யாதீதகலாயேஸு
ஸஹாஸிவாயிஷ்டிதஹ்வரேஹி வஹிஷ்டிதஹ்வரே
சுஹிஷ்டிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரே
ஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரே
ஸஹாஸிவாவாஸகாநாஹி ஸ்ரணவா ஸக்தஹிதஹ்வரே
ஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரே
ஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரேஹிதஹ்வரே

“சாந்தியாதீதகலாநுபம் அதுக்கிரகசக்கரம்; இது சதாசிவரால் அதிஷ்டிக்கப் பட்ட பரமபதம்; இவர்க்குத் (திரோபவாதி நான்கு சக்கரங்களிலுள்ள) மகேசுவரர், உருத்திரர், விஷ்ணு, பிரமா என்னும் நால்வர் விஷ்டிபுரப்; பிரணவத்திருத்திய அறிவுடையராய்ப் பாவிக்குஞ் சதாசிவோபாசகர்களாகிய துறவிகள் அடையும் பதம் இதுவே; இவ்வுபாசகர்கள் பிரமசொருபி யாகிய சிவனாரோடு மிகுந்த விரிவாகிய போகங்களைத் துய்க்கின்றார்.” (சை. கை. 10: 27—30)

51. மேலே உரைத்த ஐவகைச் சக்கரங்களுக்கும் ஆதாரம் என்னை?

வஹாரம் அக்ரு வரிவதுதஹ்வரே

இவ்வைந்து சக்கரங்களுக்கும் சிருட்டியாதி “ஐந்து ஆரங்களைபுடைய சக்கரம் மேலே விரிவாயுள்ளது” என்னும் தைத்திரிய ஆரணியகத்து மூன்றாவது பிரசினத்துப் பதினொராம் அதுவாகத்திற் கண்ட மந்திரம்.

52. இதற்கு உயப்பிருக்கணப் பிரமாணம் என்னை?

சைவபுராண கைலாசசம்மிதை பத்தாம் அத்தியாயத்து இருபத்து நான்காம் சுலோகமுதல் எழுபத்தாரும் சுலோகம் இறுதியாய்ப் போந்த ஐம்பத்திரண்டு சுலோகங்களே பிரமாணம்.

53. சிவாத்துவித சைவபாடியத்தமிழ் மொழி பெயர்ப்பின் 2-ஆம் பக்கத்திலே பிரம உருத்திரர்களை ஒர்டோது தோற்றுவித்தவர் விஷ்ணு என்றும், 6-ஆம் பக்கத்து, 16-ல் அந்த உருத்திரர் துரியருத்திரர் அன்றென்றும் கூறப்பட்டவிடத்

தும், அங்ஙனமே நாலாயிரப்பிரபந்தத்தினும். பிரம் உருத்திரர்களுக்கு மேலாய் விஷ்ணு துதிக்கப்பட்டவிடத்தும்

ந8 ஸ்ரீராமாயணே ஸுஷிஷிஷிகுஷாரிணே।

(சேதுமான்மியம், 3: 32)

“யாவும் தந்து வைத்தழிக்கும் வானோர் தலைவனே (மாராயனரே) போற்றி யென்றான்” எனப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் செய்யும் பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர்களுக்குத் தலைவர் காத்தற்கடவுளாகிய விஷ்ணு வென்று கோடல் பொருந்துமா?

வாலுஷ்வாலியாநா ஸா முணாதீதா ஸுநிஷ்வா।

ராஜலீகாமிருஷ்வா வுருஷ ஸுஷிகாரிகா।

ஸகோஷிதா துதீயா நுதா வுருஷிதி வ ஸுஜிதா।

ஜிதீயா ருஷுஸுஜாஸுதாஸீஸெஷுஸுஜிதா।

(46-ஆம் வினாவிடையிற் கூறியாங்கு) படைத்தற் கத்தாவாகிய பிரமாவுக்கு விராட்டு, புருஷர், காலர் என்பார் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் செய்தற்கு அமைந்தாற் போன்றும், (48-ம் கூறியாங்கு) சங்கரகர்த்தாவாகிய உருத்திரர்க்கு ஹர், மிருடர், பவர் என்பார் படைத்தலாதி செய்தற்கு அமைந்தாற் போன்றும், (47-ஆம் வினாவிடையிற் கூறியாங்கு) காத்தற் கடவுளாகிய விஷ்ணுவுக்கு ராசசகுணத்தினராகிய (பிரமா எனப்படும்) அநிருத்தர், சத்துவகுணத்தினராகிய (விஷ்ணு எனப்படும்) பிரத்தியுநர், தாமசகுணத்தினராகிய (ருத்திரர் எனப்படும்) சங்கர்ஷணர் என்பார் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல்செய்தற்கு அமைந்தாரென்று வாயுசங்கிதை முதலியகூறலின், அது பொருந்தும்.

54. விஷ்ணு உலகை உண்டவிடத்தும் அளந்தவிடத்தும் சிவபெருமான் அவற்றுக்குட்படாது மேலோங்கி நின்றார் என்பதைத் திராவிட சூத்திரிகளான் விளக்குக?

“மாவலிவேஷ்வியில் மாணுருவாய்ச் சென்று

முவடிதாவென்றிரந்தவிம்மண்ணினை

ஒரடியிட்டிரண்டாமடிதனிலே

தாவடியிட்டான்,”

“ஞாலமேழும் உண்டு மண்டியாலிடைத் துயின்றவாததேவனே” என்றற் றொடக்கத்தனவாக நாலாயிரப்பிரபந்தங் கூற,

“முன்னந்தாவியடிமுன்றளந்தவன்னுன்முகன்

முன்னந்தான்றுணராததோர்தவநீதியே”

(திருப்பாதிபிப்புவியூர், ஞா. 9)

“மண்டான்முழுதுமுண்டமாலுமனர்மிசைமேலயனு

மெண்டானறியாவண்ணநின்றவிறைவன்மறையோதி”

(திருச்சுண்பைநகர்; ஞா., 9)

என்றற்றொடக்கத்தனவாகத் திராவிட சுருதி உரைக்கின்றமையான், பிரகிருதிவரையில் வியாபித்துநின்ற நாராயணரினும் குக்குமப்பிரகிருதி பரப்பிரகிருதிகளைக் கடந்து நின்ற சிவபிரானானது சிவவதவியாபகப்பெருமை நன்கு புலப்படும்.

55. ஏகான்மவாதச் சுருதிகளிலே ஆன்மாவானது பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் களுக்குத் துரியமாகக் கூறப்படுகின்றதா?

விநாதூரம் கெவல ஹாஹா நாலுராதேது மிபிரிநா |

ரகுகொ விணு ரிகுரூபி ஸ்ரஹா ஸுஷெது காரணம் |

ஸாஹாரொரூபு உதேவா ஸவ-ம் சிஷெது மிபிரிநா |

“(ஆன்மாவாகிய) நான் சின்மாத்திரமாகவே இருக்கின்றேன்; அநாத்துமா இல்லை என நிச்சயி; காப்பவர் விஷ்ணு என்பதும், படைப்பவர் பிரமா என்பதும், அழிப்பவர் உருத்திரர் என்பதும் பிறவும் ‘பொய்’ என ஆன்மாவைத் துரியமாகநினைத்தி மாயாவாத தேஜோவிர்தூபநிடதம் கூறுகின்றது.

56. (46-ஆம் இலக்க வினாவிடையிற் கண்ட) பிரமாவுக்கும், (47-ந் கண்ட) விஷ்ணுவுக்கும், (48-ந் கண்ட) உருத்திரர்க்கும் துரியமாகிய (50-ஆம் இலக்கத்துச்) சிவபிரானே (55-ஆம் இலக்கத்திற் கண்ட) பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு மேலாகக் கூறப்பட்ட ஆன்மாவினும் சிறந்த வாஸ்தவப் பிரமம் என்பதைச் சிறிது நிரூபணஞ்செய்க?

I. அநாத்துமாவுக்கு வேறாயுள்ளது ஆன்மா என்று, இதனையே ஏகான்மவாதிகள் முடிவாகக் கூற, அவ்வான்மாவை

கநாதூரம் வரொ ஸவெ-ம் ஜீவா ணவ நஸாரயம் |

“அநாத்துமாவுக்கு மேலுள்ளவெல்லாம் பசுக்கள், சந்தேகமில்லை” என்று சிவபுராணம் கூறுகின்றது.

தயொ ரநூரம் விஷுரம் ஸாஷுதுநநூநரொரூபா உலிவாகஸீதி |

II. “(ஒரு விருஷத்திருந்த இரு அழகிய பட்சிகளுள்) ஒன்று இனிய பழத்தை உண்கின்றது; மற்றது உண்ணாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றது” என்னும் முண்டகோபநிடத சுருதியானது ஆன்மாவையும் சிவபெருமானையும் உணர்த்துவதாமென, வெளிப்படையாய் விளங்கற்பாலதாய விடத்தும், இச்சுருதிக்குப் பொருள் செய்கின்றேமென்று ஏகான்மவாதியார் தொடங்கி, ஆன்மாவைச் சத்துவம் (அந்தக்கரணம்) என்றும், சசுரை

கேஷத்திரஞ்ஞன் (ஆன்மா) என்றுத் தமது சூத்திர பாடியத்திற் பொருட் படுத்திக் கீழே ஈர்த்தார்; அங்ஙனமாயின்,

புயாநகேஷகுஜுவதிமு-ஹ்ணைஃ (சுவே.6. 16)

“பிரதானம் (பாசம்), கேஷத்திரஞ்ஞன் (பசு) என்னும் இரண்டுக்கும் பதியாயுள்ளார் சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களையுடைய சிவபெருமான்” என்னுஞ் சுவேதாசுவதர மந்திரத்திற் கண்ட கேஷத்திரஞ்ஞனிலே இந்த கேஷத்திரஞ்ஞனும் முற்றுமாயின், அதற்கு மேலுள்ள குணேசராகிய சிவபெருமான் சார்தியாதீதகலாசக்கரத்தின் பாலராகிய சிவபெருமானேயாய் முற்றுவர். (முண்ட. 3.1: 1, 2, 3) ற் கண்ட “உண்ணாத பட்சியாகிய (சசர்) அந்தக் குணேசராயே (சிவபெருமானுயே) முற்றுவாரன்றி, ஏகான்மவாதியார்கூறிய வாறு ஓர்காலும் கேஷத்திரஞ்ஞனைமுற்றமாட்டார். ஆகலின், அன்னத்தைப் பிரமம் என்றும், பிராணனைப் பிரமம் என்றும், மனசைப் பிரமம் என்றும், அக்கினியைப் பிரமம் என்றும், ஆதித்தியனைப் பிரமம் என்றும், இந்திரனைப் பிரமம் என்றும் சுருதிகள் கிற்சில கூறுமாறு போல, சில உபநிடதங்களினும் கேஷத்திரஞ்ஞனாகிய ஆன்மாவானது பிரமம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

57. ஆன்மாவைப் பிரமம் என்று உபநிடதங்களும் சங்கராசாரியர் முதலாயினோரும் கூற, அதனைப் பசு என்றும், சிவன் என்றும் கூறல் அடுக்குமா?

அடுக்கும்! அடுக்கும்!! ஒரு ஊரிலே சிற்றரசராகிய ஓர் பூபதியானவர் (Zemindar) மஹாராஜா, சுவாமிகள் என்றற்றொடக்கத்தனவாக வாழ்த்திப் பூஜிக்கப்படினும், அவர் பூமண்டல ஏகசக்கிராதிபதியாகார். அது போல மாயாவாதச்சுருதிகளிலே அப்பசக்களாகிய ஆன்மாக்கள் பிரமம் எனப்படினும், அவை (50-ஆம் இலக்கவினையையிற் கண்டவாறு) ஈசகேநாதி பரசுருதிகளினும், பிரமசூத்திரமுதலியவைகளினும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பிரமமாகாவென்க.

58. மாயை எத்தனை வகைப்படும்?

ஜாயா ஜாயாஹ ஜாயாஹ ஜாயாவெ த்ரிவியர்ஷ்யதா|

“மாயை (மகாமாயை), மாயை (அசுத்தமாயை), மாயை (பிரகிருதி) என மாயை மூன்று” எனச் சிவாகமங் கூறுகின்றது.

59. அவை புராணத்தினும் கூறப்படுகின்றனவா?

ஹாராயாஹ ஜாயாஹ ப்ரஹ்ம விதிமு-ஹ்ணைதிவ|

*மகாமாயை, மாயை, முக்குணத்தோடியன்ற பிரகிருதி என மாயை முத்திரப்படும் (சை. வா. Pt. I. 25: 34)

*மாயாவாத மகாநாராயணோபநிடதத்துக் காணப்படும் “மகாமாயை” மூலப்பிரகிருதி “மாயை”யைச் சட்டிமென்றி, ஈண்டுக் கூறப்பட்ட மகாமாஸ்யையு உணர்த்தாது.

60. மகர்மாயையும், மாயையும், பிரகிருதியும் வேறு எங்ஙனம் கூறப்படும்?

புகழ் திவெஷாரஸ்ய-பிராஸ-பிஷ்டா பரோத்யஸௌ ।

அவை “(மகாமாய்) பரப்பிரகிருதி எனவும், (மாயை) சூக்தமப்பிரகிருதி எனவும், (பிரகிருதி) தூலப்பிரகிருதி எனவும் பெயர் பெறு”மெனச் சிவாகமங் கூறுகின்றது.

61. மகாமாயையின் பரியாயநாமங்கள் யாவை?

“விந்து, குண்டலிநீ எனப் பவுட்கராகமத்தினும், வித்தை, மாயை, பரை, பரவாகேசவரி” எனச் சிந்தியவிசுவசாதாக்கிய முதலியவற்றினும் கூறப்படுகின்றது.

62. சிவதத்துவம் என்பது யாது ?

ஸுஹிகாபெதகாபுயம் கண்ணுரகாரொணவியத் !

தந்ஜெ ஜாநஜுவனாடி வனாடிவெ

தடிதிதகரா ரொஹைவர தகவிராபெய் |

பாஷஸ்பிகஸங்காபா பரிவதகனாயக ஸுதழ் |

சுவரேய. மிதி-யா) நளவசி நாயக |

வாகுதும் ஸவந்ததந்திதும் பூவவையுயீயுரடி |

ஸ்ரீவதகூரீடிப் பொத்தா ஸுவெ-காஜெ-காவரிஸம்ஸித்யு

ஒகாஸா ததயா ஹதி பாஞ்சா தீதம் வாஸஸிவம்॥

“சிருஷ்டிகாலத்திலே குழலை குண்டலியாகாரமாயுற்றது; அதன் மத்தியிலே ஞானம் உதித்தது; அதன் வடிவம் ஞாதமெனப்படும்; இது நிராமயமாகிப் பரதத்துவமாய், சுத்தஸ்பதிகசங்காசமாயுள்ள சிவதத்துவ”மென ஞான சித்தியாகமமும்.

“அளக்கவும் உரைக்கவும் இயலாததும், உபமனிலாததும், அநாமயமாயதும், சர்வவியாபகமாயதும், நித்தியமாயதும், நிவ்யாயதும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய நாயகத்தன்மை பூண்டதாயுமுள்ளது சிவதத்துவம்; சாந்தியாதீதராய்ப் பரசிவஞானராக, இது ஓங்கார சுவரூபமாய் விளங்குவது” என்று சுவாயம்புவாகமமும் கூறுகின்றன.

63. சிவதத்துவம் ஐந்தின் உற்பத்தியும் வியாபாரமும் என்னே?

உனெய்யாறு ஊதிக்கலம் பூலாறு வினாவது சுதாபுரம் வியாபு
கொள் விக்ஷொம் பூலாறு கி.யா.ஹாம் ஸாபுரம் பி.கி.தா.பு.சு. வ
பெய்யாறு கி.யா.ஹாம் பூலாறு கி.யா.ஹாம் பூலாறு கி.யா.ஹாம் பூலாறு கி.யா.ஹாம்

“எவ்வெப்பையர்கள் எவ்வெத்தத்துவங்கட்குளவோ, அவ்வப்பையர்கள் அவ்வவற்றை அதிஷ்டிக்கும் அதிபர்களுக்குமாம்” எனச் சர்வஞ்ஞானேத் தராகமம் கூறுகின்றது.

67. வித்தியாதத்துவ ஆன்மதத்துவங்களின் தோற்றம் எவ்வாறு?

ஐயாதொ டநன்குபொழுக வுலுரதிவகனாகாவுகனா நியத்யா விஜாராஹ் கனாஹ் புகுதிவலதிதொ ருடியுடெண்ணிலாசு|
பாவிராகொபுலுஹ்ருக சூரியமண்ணயுதாயி டுயெயேராஸா
புரக் கலோகாணெயிரோஹ் வுமுணுகவிகாஹ் வஹவூதாநி
காஹ்||

“குக்குமப் பிரகிருதி எனப்படும் மாயையினின்று ஈசுவரதத்துவத்தினரா கிய அனந்தருடைய நியோகத்தினுற் கலாதத்துவமும் காலதத்துவமும் நியதிதத்துவமும், கலாதத்துவத்தினின்று வித்தியாதத்துவமும் ராகதத் துவமும் உண்டாயின. முற்கூறிய மாயையினின்று உருத்திரோடு புருடதத்துவம் உண்டாயிற்று; பின்னர்க் கலாதத்துவத்தினின்று பிரகிருதி யும், இதினின்று (சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும்) குணதத்துவமும், இதி னின்று முக்குணரூபமாகிய புத்திதத்துவமும், இதினின்று முக்குணரூப மாகிய அகங்காரமும், சாத்துவிககுணமாகிய தைசசவகங்காரத்தினின்று மனசம், (சித்தமும்), சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், இராசசகுண மாகிய வைகரியகங்காரத்தினின்று வாக்காதி கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், தாமசகுணமாகிய பூதாதியகங்காரத்தினின்று சப்தாதி தன்மாத்திரை ஐந் தும், இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் தோன்றின.” (சித். ஞான. 10)

68. பிரதிவியாதி தத்துவங்கள் ஒன்றுக்குமேலொன்று எவ்வாறு வியாபகப் படும்?

பிரகிருதியிற் பத்துமடங்கு அப்பு, இதிற் பத்துமடங்கு தேயு, இதிற் பத்துமடங்கு வாயு, இதிற் பத்துமடங்கு ஆகாசம், இதிற் பத்துமடங்கு (ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், தன்மாத்திரை, மனங்களடங்கிய) அகங் காரம், இதிற் பத்துமடங்கு புத்தி, இதிற் பத்துமடங்கு குணம், இதிற் பத் துமடங்கு பிரகிருதி, இதில் நூறுமடங்கு ராகம், இதில் நூறுமடங்கு வித்தை, இதில் நூறுமடங்கு நியதி, இதில் நூறுமடங்கு கலை, இதில் நூறு மடங்கு காலம், இதில் நூறுமடங்கு அசுத்தமாயை, இதில் ஆயிரமடங்கு சுத்தவித்தை, இதில் ஆயிரமடங்கு ஈசுவரதத்துவம், இதில் ஆயிரமடங்கு சாதாக்கியதத்துவம், இதில் இலக்ஷ்மடங்கு சத்திதத்துவம், இதில் இலக்ஷ மடங்கு சிவதத்துவம் என்க.

69. இத் தத்துவங்கள் ஒன்றின்மேலொன்று சூக்குமமாயுள்ளனவோ?

தநாத்ராணவ்யுதிவராதேஸ்துக்ஷாணெஸ்துக்ஷஹாக்யதிஃ।

தலைநிலைஞ் சாஸ்திராஸைச் சீவஸி²ரஃ வுசு² திரெவவ

தலுரம் சுராதிவமுது ராயாஸுகுதராத்தம்.

சப்தாதி தன்மாததிரைகள் பிருதிவியாதி ஐந்து, தத்துவங்களினும் சூக்கு
மம்; அகங்காரதத்துவம் அவற்றினும் சூக்குமம்; அதினும் புத்திதத்துவம்
அத்சூக்குமம்; அதினும் பிரகிருதி அத்தியந்த சூக்குமம்; அதினும் கலாதி
தத்துவங்கள் சூக்குமம்; அவற்றினும் அசத்தமாயை அத்சூக்குமம்.”
(ப. ஆ. மாபா. 7, 8)

70. சிறுட்டி எத்தனை வகைப்படும் ?

சீயாயா உவியாலுலு ஸ்ருவாஸ்சூதிகதுவி.

உருக்கிவிடுகாஸ புகூ விதா தகூ தநா தநி

ஸகிவா ஸுபநா சிவெணசந்நாடிதா தநாவிதா ||

“மாயையினின் றுமுண்டாகிய சி:நுட்டி சூக்கும் தூலம் என இருவகைப் படும்; ஆன்மாவில் தத்துவரூபமாக ஞானசக்தி வியஞ்சகமாயிருக்கும் கலாததத்துவம் சூக்குமிருட்டி எனவும், புலனரூபமும் சரீரோத்திரியமும் அலகிருட்டி எனவும்படும்” (ப. ஆ. மாயா. 60, 61)

* 71. தத்துவங்கள் பின் எத்தனை வகைப்படும் ?

தத்துவங்கள் பொதுவும், சிறப்பும், பொதுச்சிறப்புமேன முத்திறப் படும்; புலனவடிவாகிய தத்துவங்கள் எல்லோர்க்கும் பயன்றருதலிற் பொதுவாம்; சூக்குமதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் போகநுகர்ச்சியின் பொருட்டுத் தனக்குப் பயன்றருதலிற் சிறப்பாம். தூலதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனது போக நுகர்ச்சிக்கும், சந்தனம் பூமாலைபோல மனைவி முதலியோர் அநுபவித்தற்கும் வாய்த்தமைநிற் பொதுச்சிறப்பாம். இத னாற் புலனவடிவாகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறாய்ப் பொதுவாய்ப் புறத்தே நின்றல்போல, அகத்தே ஆன்மாவைப்பற்றி முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சூக்குமமாய்நிற்குமென்றோர்க.

72. இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களினும் அடங்கிய புவனங்கள் யாவை?

பிருதிவித் துவத்தில் நூற்றெட்டுப்புலனங்களும், அப்புழுவைய இரு பத்துமூன்று தத்துவங்களில் ஐம்பத்தாறு புலனங்களும், வித்தியாதத்து வங்கள் ஏழினும் இருபத்தேழு புலனங்களும், சுத்தவித்தைமுதலிய மூன்று தத்துவங்களிற் பதினெட்டுப் புலனங்களும், சத்தித்தத்துவ சிவத்தத்துவங் களிற் பதினைந்து புலனங்களும் உளவாம்.

73. சிவதத்துவ சத்திதத்துவங்களிலுள்ள புவனங்கள் யாவை?

அநாசிருதை, அநாதை, அனந்தை, வியோமரூபிநீ, வியாபினி, ஊர்த் துவகை, மோசிகை, ரோசிகை, தீபிகை, இந்திகை, சாந்தியாதிகை, சாந்தி, வித்தை, பிரதிஷ்டை, நிவிர்த்தி என்னும் புவனங்களாம். மற்றைய தத் துவங்களிலுள்ள புவனங்களின் பெயர்களைச் சிவாகமங்களினும் சைவபுரா ணங்களினும் காண்க.

74. முண்டகம், பிருகதாரணியம், கைவல்லியம், தைத்திரீயமகாநாராயணம் என்னும் உபநிடதங்களிலே “பிரமலோகேஷு” (பிரமலோகங்களில்) எனப் பன் மையிற் கூறியதற்குக் காரணம் என்ன?

(73-ஆம்) இலக்க வினாவிடையிற் கண்டவாறு அநேக புவனங்கள் பிரமலோகத்தினவாய் சத்திதத்துவ சிவதத்துவங்களில் உளவாமாத னேக்கியாம்.

75. ஈண்டுப் பிரமலோகம் என்பது பிரமாவுடைய உலகம் எனப்படாதா?

படாது. பிரமாவின் உலகம் தத்துவங்களுள்ளே கீழுற்றதாயும், புரரா வர்த்தி (மீளச் செனனம்) கொடுப்பதாயுமிருத்தலின், அது பொருந்தாது.

76. அந்தப் பிரமலோகம் என்பது விஷ்ணுவுலகமாகாதா?

விஷ்ணுவினுடையவுலகம் மூலப்பிரகிருதிப் பாலதாமாதலின் அதுவும் உபசாரமாத்நிரையாய்ச் செல்லுமன்றி வாஸ்தவத்திற் செல்லுமாறின்று.

77. மாயாவாதி கூறும் தன்னைப் பார்ப்பதாகிய பிரகிருதிப்பாற்பட்ட பிரமத்தில் அது முற்றதா?

(I) அதுவும் முற்றாது; அவர் புருடதத்துவத்துக்கு மேலுள்ள தத் துவ விசாரணை இலராமாதலினாலும்,

(II) ஸ்ரஹ்மொகஸிஸுபஷ்டெ நவபு நராவதூதெ நவ பு நராவதூதெ (சா. 8. 15. 1)

“அவன் *பிரமலோகத்தை அடைந்து மீளத்திரும்புபவனல்லன் மீளத்திரும்பு வனல்லன்” எனச் சாந்தோக்கியோபநிடதம் சிவலோகத்தையே முடிவாகக் கூற, இதனை ஆதாரமாகக்கொண்டே வேதவியாசர்

(III) சுநாவூத்ஸூஷா டுநாவூத்ஸூஷா |

“மீளத்திரும்புவதில்லை மீளத்திரும்புவதில்லை” என வேதாந்த சூத்திரஞ் (4. 4. 22) செய்தமையானுமாம்.

*சிவாத்துவித சைவபாடியத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு 72-ஆம் பக்கம், 317.

78. சிவதத்துவமாவது யாது?

இதை (62-ஆம்) இலக்கவினாவிடையிற் காண்க.

79. சக்திதத்துவமாவது யாது?

ஐரோப்பா கிரேக்கவர்களை, உலகமெங்கும்

“ஞானம் (நாதம்) வாயிலாகக் கிரியை தோற்றிற்று; இதன் (சத்திதத்துவத்தின்) வடிவம் விந்து எனப்படும்” என்று ஞானசித்தி கூறுகின்றது.

80. சாதாக்கியதத்துவமாவது யாது?

ஜாநகிரியாலிவாராவும் கது-ஸாஷாபுராவையும்
ஸாஷாபுராவைத் தவறாமல் வசூலம் நிஷ்கம் ஐவெங்க||

“ஞானக்கிரியை ஒத்துவியாபித்தது கார்த்திரு சாதாக்கியவடிவம்; இச்சதா சிவதத்துவம் சகளரில்களமாகும்” என்று ஞானசித்தியிற் கூறப்பட்டது.

81. ஈசுவரதத்துவமாவது யாது ?

ஜாநநுநுநு கியாயிக்யு வெஹஸகவிக்ருஹம்।

“ஞானம் குறைந்து கிரியை அதிகரித்தது மகேசுவரத்துவம்” என்றது ஞானசித்தி.

82. சுத்தவீத்தியாதத்துவமாவது யாது?

சிறியாசக்தி வஹஷ-ஹ ஜாநாசக்தி-ஹ ணந்தமா।
விடிநா தகவஸு-வாசுவதி ஜ-நாம-நாம-வ-தூதா॥

“கிரியை குறைந்து ஞானமேறியிருத்தல் சுத்தவித்தியாதத்துவம்” என்று சிந்தியாகமத்திற் கூறப்பட்டது.

83. அசுத்தமாயையாவது யாது ?

யெதுவாஜமுதிருமேலாபுரம் போய்வெந ஸதீர்தா
நினைவுகா லாவிந் வலு ராடுவா கழைமுயாழர்வா
வாயாணை வவெல்லா வகலாநா மெநீரநாடி

“பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் தன்கிகாரமாகச் செய்வது மாயை எனக் கூறப்படும்; அது நித்தியமாய், ஒன்றாய், (எவற்றினும்) வியாபகமாய், பாவரூபமாய், கன்மங்கட்காசிரியமாய், பசுக்களுக்குச் சம்சாரத்தைப் பிறப்பிப்பதாய், பிரளயாகலர் சகலர் யாவர்க்கும் சாதாரணமாயிருக்கும்.” (ப. ஆ. மாயா. 1, 2)

84. அசுத்தமாயயினின்று தோற்றிய ஐந்து தத்துவங்கள் யாவை?

கனாவிடி ஊராமுது கானொநியதிருவது
உடுமெதுநிது தகூநி தோய்யாநி திஜோதுதோ::

“கலாதி. பஞ்சகஞ்சகங்களோடு கூடினவனாயும், அனாதையோடிசைந்தவனாயும், பிடுகிநுதிபொக்கியத்தைப் புசித்தற்கு உத்தியுக்கனையுமுள்ளவன் புருடன் எனப்படுவான்.” (ப. ஆ. பும். 1, 2)

91. பரகிருதி எங்கிருந்து தோற்றிற்று ?

தவிரையொழுவர் யஸூக சுலாதம் ஸு-புதுதாந்தடி.

முண்ணாழிகுதி திவ்யு) - இது இதுவரை 40 யெதா உவெசு||

“மாயையினின்று தோற்றிக் கலையினின்று ஸ்தூலரூபத்தை அடைந்தது
மூலப்பிரகிருதித்தவம்; இதினின்று குணத்துவமுதற் பிருதியியோகிய
தத்துவசமூகம் பிறந்தது” (ப. ஆ. பும். 17, 18)

92. பசு எத்தன்மைத்து ?

பொருள்: பொருளெய்யொழுகுதல்: பொருளாதுதல்.

யலாகுஷத்தி கிருயாபாலீகராஹீநாஹிநீயநம்:

விராவகஸி நயஸ-ஞ்சு ஸிவவசுவஸிவஸி:கம்||

“மலசம்பந்தத்தினாலே ஆன்மா பசு எனப்படுவன், முத்தன் எனப்படான் ; கலைகளோடு கூடாது ஞானக்கிரியையையுடையவனாய் ஈசனல்லாதவனாயினும், அவன் வியாபகனும், சின்மயனும், குக்குமனுமாய்ச் சிவனைப்போலுள்ளான்.” (ப. ஆ. பசு. 1, 2)

93. பசுக்கள் எத்தனை வகைப்படும் ?

പാലക്കാട് ജില്ലാ ഓഫീസ്, പാലക്കാട്

விஜய நகரம்: .....

“பசுக்கள் சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என மூவகைப்படுவர்.”

(ப. இ. பக. 2, 3)

94. அவருட் சுகலராவார் யாவர்?

உயிர்ப்பாதுகாத்துக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஹோநாயகஜி-ஸம்ஸநவகம் வரிவடுதெ||

“மலத்தினுற் றடைபுண்ட ஞானக்கிரியாசத்திகளோபுடையராய், அந்த ஞானக் கிரியைகளின் ஏகதேசப்படர்ச்சி காரணமாகக் கலாதித்துவங்களோடு கூடினவராய், போகதகர்ச்சியின் பொருட்டுக் கன்மசம்பந்தமுடையராய் இருப்பவர் சகலர்.” (ப. ஆ. பசு. 4)

95. ஆன்மாவைப் போக நுகர்ச்சியின் பொருட்டுச் செலுத்தும் கலாதி தத்துவங்கள் எவ்வாறு பெயர் பெறும்?

பஞ்சகங்குகம் எனப் பெயர் பெறும்.

99. ஜன்மா சீவன் எனவும், பசு எனவும், பஞ்சகஞ்சுகன் எனவும் பெயர் பெற்று நிற்கும் நிலை தத்துவப்படத்தில் எவ்வெழுத்தினால் குறிக்கப்பட்டது? . .

E^2 என்னும் எழுத்தினுற் குறிக்கப்பட்டது.

100. ஆன்மாவுக்குக் கலாதி பஞ்சகஞ்சகங்களை மாயையினின்று பிறப்பித்த அனந்தர் எத்தத் துவத்தில் இருப்பவர்?

படத்திற் கண்டவாறு (33-ஆம்) தத்துவமாகிய ஈசுவரத்தத்துவத்தில் உள்ளவர்.

101. ஆன்மா எனப்படும் சிவன் கலாதிபஞ்சகம் வாயிலாகச் சேவனாதல் (பசுவாதல்) ஒழிந்து, வேறு பிரகாரமாகச் சேவனாதலும் (பசுவாதலும்) கூறப்பட்டுள்ளதா?

ஆம்.

ஸார்முருகுபெஷு ஹாவெஷு தாயாதக விலெஷியி:

ஸிவெயடிநாதிஜார்-உமர் வர்ஜெஸ்ரய-உமர்-உக்யூ

நிதிகுறியோயயாவிய வராகு-^ய நூலகொ டவெசு|

ததாபுராஷ ஐதிரா தகஸ்யெஷ தவவஸுதி:

சுயஜெய ஹிஸஸாநீராயயாரோ ஹிதம் பரமம்!

ஸ்ரீவாடிவினாஐயா தூ ந0 வினாதிருவி।

ஜாநதொஸுபெொடெ-வ ரொஹாவதிந ஸுஹாஃ

யெழுத்து ஜாதி கஸ்திரவியொழிநா நஹவெஜ்ஜி

முருணாஜாவினெதபயி-^{யி} ஸிவொஹதிவிடிநஃ

“சுவாங்கருபமாயுள்ள தத்துவங்களுள்ளே மாயையினாலுண்டாகிய தத்துவ விபேதங்களினாலே “தீயாதா”வாகிய சிவன் (ஆன்மா) பரமைசுவரிய பூரு வமாகத் தனதுரூபத்தை மாயையினாலே மறைத்துப் பதார்த்தம் அனைத்தை யும் விஷயீகரிக்கப் புகுந்தவிடத்துப் புருஷன் எனப்படுகின்றான். இதுபற் றியே (தைத்திரியசுருதியல்லாத மாயாவாத) சுருதி “தத்சிருஷ்வோ” (அதைச் சிருஷ்டித்து) என்று கூறித்தொடக்கிக் காட்டிற்று; இந்தப் புருஷன் மாயையினாலே மோகிக்கப்பட்ட சம்சாரியாகிய பசுவாயினான்; இவனை விட்டு உலகம் பின்னம் என்றும், அந்தச் சிவனுக்குச் சீவன் பின்னம் என்றும் அறி கின்ற பசுவுக்கு என்றும் மோகமேயாம், (அந்த மோகம்) சிவனுக்கின்றும். இந்திரசாலிகனுக்குப் போல யோகிக்குப் பிரமையிலலை; உபதேசத்தினாலே (மாயாவாதோபநிடதப் பிரகாரம் சச்சிதானந்த நித்திய பரிபூரணமுதலிய ஐசுவரியமுள்ள முண்ணைப்) பரமைசுவரிய தருமம் இதுவாமென்று (மாயா வாத சர்வசாரோபநிடதத்துத் தத்துவமசி மகாவாக்கியத்தின் அசித்தலட்சி யார்த்தம் வாயிலாக) உபதேசிசுக்கப்பட்டவுடன் அறிவுசொருபனாகிய † சிவ னும் விடுகின்றான்” (சை. கை. 10: 153—157) என்று கூறப்பட்டது.⁵

D¹ கலாதி பஞ்சகத்திலே போக்தாவாக [98-ஆம் வினாவிடையிற் கண்டவாறு பசுவாக E² (புருடனாக)] கற்பிக்கப்பட்டான்; மூலப்பிரகிருதியின் மேலுள்ள போக்தாவாம் புருஷனே மூலப்பிரகிருதியிற் பிறந்த போகங்களைப் புசிக்கின்றான்; (இவ்வாறு மாயாவாதோபநிடத நெறியானும் பாசுபதோபநிடதநெறியானும்) இரண்டிடத்தும் நேர்ந்த புருஷன் (பசு) விரோதமடைவானல்லன்” எனக் கைலாசசங்கிதை கூறிற்று. (சை. கை. 10: 166—169)

107. கலாதி பஞ்சகஞ்சகமுற்ற சேவனும் உபாதிபுற்ற சேவனும் ஒன்றாமாயின், கலாதி பஞ்சகஞ்சகமுறுதற்கு முன் நின்ற சிவனாகிய ஆன்மப்பிரமமும், உபாதிபுறுதற்கு முன் நின்ற சிவனாகிய ஆன்மப்பிரமமும் வேறுபடுவனவா?

வேறுபடுவனவன்று.

108. அங்ஙனமாயின் மாயாவாதிகள் தமது மதத்தை முடிந்த எல்லையாகக் கோடல் நீதியா?

அன்று: அவர்கள் பிரமம் மாயாவாதோபநிடதங்களினும், அவற்றைப் போதிக்கும் சிவபுராணங்களினும் பிருதிவிமுதன் மூலப்பிரகிருதிவரையுமுள்ள (20-ஆம் வினாவிடையிற் கண்டவாறு) முப்பத்தாறு தத்துவமுடிவிலேயே உளதென்பது பெறப்படுதலானும், அதற்குமேற் சுருதிப்பிரதிபாதிதமாகிய வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் சிவதத்துவம் ஐந்தும் சேர்ந்த பன்னிரு தத்துவங்கட்கப்பால் மற்றோர் சிவப்பிரமம் வேதோபப்பிரகிருதி கணங்கள் வாயிலாகப் பெறப்படுதலானும், சிவதத்துவத்தின்பாற்பட்ட சிவபெருமானே சிவன் எனவும், அதற்குப் பன்னிரு தத்துவங்கட்குக் கீழ் D¹ எழுத்தினாற் குறிக்கப்பட்டு மூலப்பிரகிருதிப்பாற்படும் சிவப்பிரமமானது (சிவ) ஆன்மா எனவும் நிச்சயிக்கப்படுதலான், அவர்கள் அதனை முடிந்த இடமாகக் கோடல் தவறும்.

109. மாயாவாதிகள் மூலப்பிரகிருதியும், சைவர்கள் மூலப்பிரகிருதியும் தத்துவப்படத்தில் எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டன?

மாயாவாதிகள் மூலப்பிரகிருதி F¹ என்னும் எழுத்தினாலும், சைவர்கள் மூலப்பிரகிருதி F² என்னும் எழுத்தினாலும் குறிக்கப்பட்டன.

110. மாயாவாதிகளுடையவும் சைவர்களுடையவும் புத்தி, அகங்காரம், மனம், சித்தம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் தத்துவப்படத்தில் எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டன?

மாயாவா ளுடைய மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன முறையே 20, 27, 26 என்னும் இலக்கங்களானும், சைவர்களுடைய மனமுதலி 21, 23 என்னும் இலக்கங்களானும் குறிக்கப்பட்டன.

111. மாயாவாதிகளுடைய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வாயுக்கள் பத்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், தன்மாத்திரை ஐந்தும், மகாபூதம் ஐந்தும் தத்துவப்படத்தில் எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டன?

அவை முறையே $H^1 M^1 J^1 K^1 L^1$ என்னும் எழுத்துக்களாற் குறிக்கப்பட்டன.

112. சைவர்களுடைய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வாயுக்கள் பத்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், தன்மாத்திரை ஐந்தும், பூதாதி ஐந்தும் எவ்வாறு தத்துவப்படத்திற் குறிக்கப்பட்டன?

அவை முறையே $H^2 M^2 J^2 K^2 L^2$ என்பவைகளாற் குறிக்கப்பட்டன.

113. பஞ்சகஞ்சகமுற்போகும் ஆன்மாவும் சீவோபாதியுற்போகும் பிரமமும் ஒன்றும் என்பது தத்துவப்படத்தில் எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டது?

D^1 எழுத்திலிருந்து D^2 எழுத்துவரையும் இழுக்கப்பட்ட புள்ளிரேகையினாற் குறிக்கப்பட்டது.

114. உபாதியுற்ற பசவும் (சீவனும்) பஞ்சகஞ்சகமுற்ற (சீவனும்) பசவுந் தத்துவப்படத்தில் ஒப்பாமென்று எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டது?

E^1 எழுத்திலிருந்து E^2 வரையும் இழுக்கப்பட்ட புள்ளிரேகையினாற் குறிக்கப்பட்டது.

115. வைதிக சைவசாஸ்திரத்த மூலப்பிரகிருதியும் மாயாவாதசாஸ்திரத்த மூலப்பிரகிருதியும் ஒன்றாமென்பது எவ்வாறு குறிக்கப்பட்டது?

F^1 எழுத்திலிருந்து F^2 எழுத்துவரையும் இழுக்கப்பட்ட புள்ளிரேகையினாற் குறிக்கப்பட்டது.

116. பரப்பிரகிருதியிலுள்ள சிவதத்துவ சத்திதத்துவத்தினராகிய உமையோடு (ஆத்தியோடு) கூடிய சிவனும் (பதியும்), மூலப்பிரகிருதிப்பாற்பட்ட சத்துவ குணப்பிரதிவிம்பராகிய ஈசரும் (பதியும்) ஒருவரா?

இல்லை. மூலப்பிரகிருதி அநிர்வசனீயமாய்ப் பொய்ப்பட்டொழிய, அந் தச் சத்துவகுணப் பிரதிவிம்ப ஈசவரனும் கற்பிதமாய்ப்போமென மாயாவாத சரசுவதிரகசியோபநிடதம், உருத்திரகிருதயோபநிடதம், அன்ன தீர்ணிபுபநிடத முதலியன கூறுதலானும், முப்பத்தாரும் தத்துவத்தினராகிய உமாசகாய சிவனாற் ஈசகேநாதி முக்கியோபநிடதங் விலே நித்தியராகக் காணப்படுகின்றாரன்றிக் கற்பிதராக யாண்டும் கூறப் பரமையானும், அவ்வாறு

திருத்திர நாதநாடுத நடுநெருநா

“நித்தியப்பொருள்களுள் நித்தியர்; சேதனப்பொருள்களுட் சேதனர்” என்றும்,

சுஜாத உதேயவர கழித்திராஃ ப்ரதிவடிதெ

“ஒருவர் நீர் பிறவானுள்ளர் என்னும் இம்மொழிகளைக் கூறிப் பயமுற்றும்மை அணுகுகின்றார்” என்றும் (சுவே. 4. 21) ந் புகழப்படுதலானும், இவ்வீசர் கற்பிதராகார் என்பது பெறப்பட்டு, அவ்விரு ஈசரும் ஒரு வராகார் என்க.

117. மாயாவாத சாஸ்திரத்து மூலப்பிரகிருதி ரசோருணப் பிரதிவீம்பனு கிய சேவனம் E¹, சைவசாஸ்திரத்து D³ என்னும் எழுத்தினை குறிக்கப்பட்ட சீவான்மாவும் ஒன்றாமா?

அன்றும்.

சுஷோக்ரணொவாயிகாஸுவெ-ஜீவாஃ |

யேஜீவகூபீஸகூர கலீதொ வஸூதொ நஹி |

“சகல சிவர்களும் அந்தக்கரணோபாதிகர்; என்னிடத்திலே (பிரமத்திலே) சிவத்தன்மையும் ஈசரத்தன்மையும் கற்பிக்கப்பட்டன; வாஸ்தவத்தில் இல்லை” என்று மாயாவாத மகாநாராயணோபரிடதமும் சரசுவதிரகசியோ பரிடதமும் கூறலானும், D³ எழுத்தினை குறிக்கப்பட்ட

நேஜீவொபிரயதெ (சார. 6. 11. 3)

சுஜாயதெ ப்ரியதெ வா விவ்ஸூக் (சு. 2. 18)

“ஜீவான்மான்மா அழிவதில்லை” என்று சாந்தோக்கியோபரிடதமும் கட வல்லியுபரிடதமும் கூறுதலானும், அவ்விரு சீவான்மாவும் பெயரால் ஒன் றுமாயினும் விஷயத்தில் முழுமையும் வேறும் என்க.

118. மாயாவாத சாஸ்திரத்து D¹ பிரமத்தைப் பற்றிய மாயாசத்தியும், முப்பத்தாரும் முப்பத்தைந்தாம் சிவதத்துவ சத்திதத்துவத்தினராகிய சிவனாரோடு கூடிய உமாசத்தியும் ஒன்றாமா?

அன்று; D¹ எழுத்தினை குறிக்கப்பட்ட பிரமத்தைப் பற்றிய மாயா சத்தி அத்தியாச (பொய்ச்) சத்தியாய் முடிதலினாலும், முப்பத்தாரும் தத்துவமுடிவிலுள்ள சிவனாரும் உமாசத்தியும் சமவாயசம்பந்தத்தினராய், அக்கினியும் சூடும்போலத் தருமதருமிபாவத்தினால் தாதான்மிபமாய் உளர் என்றும், கிரணம் சூரியனை விட்டிராதவாறுபோலச் சத்தியார் சிவபிரானைப் பிரிந்திலராம்

சுவரெதொ வரூராகி ப்ரிவஸூஸவோயிநீ |

தாடாது நேயொநிஃதுவஹி டுஃஹகயொநிவ |

சுகவஸுஷ்டி யஜி-க்ஷா துராஸுதி வாஸுதநி |

புலயாஸி விநாயகஜாநுரெஷநவிபுதெ |

ந ஸிவெந விநா ஸுதி ந-ஸக்யா அ விநாஸிவரி ||

என்றும் சைவபுராணோபப்பிருங்கணம் கூறுதலானும், இப்பராசத்தியார் அழிவிலராய், கற்பிதமாகிய மாயாசத்தியினின்று பெரிதும் வேறுபாடுடை யாராம். (சை. வா. Pt. i. 25. 32; சிவாத்துவித சைவபாஷ்யம் 1. 2. 1; சை. வா. Pt. ii. 5: 11, 12)

119. மாயாவாதிகளுடைய சர்வசாரம், நிரலம்பம், தேசோவந்து, சுகரகசியம், மகோபநிடதம், வராகம், உருத்திரகிருதயம், அன்னபூர்ணி, சாண்டில்லியம், யோகசிகை முதலிய உபநிடதங்களில் அங்கங்கே காணப்படும் மாயோபாதி, காணற்சலம், மலடிமகன், தானுபுருஷன், வேதாளம், கந்தருவநகரம், இரச்சுசர்ப்பம், அத்தியாசம், ஆரோபம், சொப்பனவுலகு, கற்பனை முதலிய பதவழக்குக்கள் ஈசகேன முதலிய முக்கியோபநிடதங்களிற் காணப்படுகின்றனவா?

இல்லை.

120. ஈசகேநாதி உபநிடதங்களிலே மாயாவாதோபநிடதங்கள் கூறிய பிரகாரம் சீவேசுவரர் கற்பிதராய் மித்தியராய்க் கூறப்படுகின்றனரா?

இல்லை : இவ்வுபநிடதங்களிலே சீவேசுவரர் கற்பிதராகக் கூறப்படாது அத்துவா, (கார்க்கி) ஆகாசம் (சிதம்பரம்), தகராகாசம், வியோமம், பராசுத்தி, சிவனருள் (தானுப்பிரசாதம்), உமாசகாயம், அம்பிகாபதி, உமாபதி, கிருஷ்ணபிங்களம், பொன்வண்ணர், ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், பிரணவம், விபூதியை உணர்த்துஞ் சிரோவிரதம் பஸ்மம் அத்திபாசிரமம் சாம்பவம் விரதம் பூதி, ஆன்மதத்துவ வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்கள், பரமசாயியம், பரமநந்தம், பூமா (முடிவிறந்த இன்பம்), பிரமலோகம் (சிவலோகம்) முதலிய வைதிக சைவப் பதவழக்குக்கள் காணப்படுகின்றன; இவை மாயாவாதோபநிடதங்களிற் காணப்பட்டில.

121. அவ்விசகேந முதலிய உபநிடதங்கள் யாவை?

அவை ஈச, கேந, கட, பிரசின, முண்டக, மாண்கேகிய, ஐதரேய, தைத்திரீய, சாந்தோக்கிய, பிருகதாரணிய, கோஷ்த்தகிப்பிராம்மண, மகோபநிடத, பிருகச்சாபால, சரப, ஜாபால, கைவல்லிய, காலாக்கினிருத்திர, சுவேதாசுவதர, மைத்திராயண, அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை முதலிய உபநிடதங்களாம்.

122. அவ்விருதிறத்து உபநிடதங்களும் வேறுபடுவனவா?

ஆம் : வைஷ்ணவர்களுக்கு நாராயணம் சுபாலமுதலிய உபநிடதம்

கள் உளவாமாறு போல, மாயாவாதிகளுக்கும் சர்வசாரம் நிரலம்பமுதலிய உபநிடதங்கள் உளவாய், அவை ஈச கேநாதி உபநிடதங்களினின்று முற்றும் வேறுபாடுடையனவாம்.

123. மாயாவாதோபநிடதங்களிலே சீவேசுவரர் கற்பிதராகக் கூறப்பட்ட இருவாக்கியங்கள் எடுத்துதகரிக்க?

(I) காயெயு-பாவாயி ரயம் ஜீவஃ காரணோபாயி ஸ்ரீஸூரஃ

“சீவன் காரியோபாதிகன்; ஈசுவரன் காரணோபாதிகன்” என மாயாவாத சுகரகசியோபநிடதமும்

(II) யயாகாஸொ வடாகாஸொ ஸாகாஸ ஐதீரிதஃ! தயா ஸுராவெத ஐ-பாவெயு-கோ ஹா தூஜீவெஸூராதூநா||

“ஆகாசமானது கடாகாசம் என்றும் மடாகாசம் என்றும் கூறப்படுமாறு போல, பிராந்தர்களால் ஆன்மாவானவன் சீவேசுவரனென இருபிரகாரமாகக் கூறப்படுகின்றான்” என மாயாவாத தரிசனோபநிடதமும் கூறுகின்றன.

124. இனி ஈசகேநாதி உபநிடதங்களிற் சீவன் மித்தையாகக் கூறப்பட வில்லையென்றமைக்குப் பிரமாணம் என்ன?

(I) நஜாயதெ த்ரியதெ வாவிவஸிசு|

“அறிஞன் (ஆன்மா) பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை” என்று (க. 2. 13) னும்,

(II) நஜீவொத்ரியதெ|

“சீவன் இறப்பதில்லை” என்று (சார். 6. 11. 3) னும்

(III) ஜுரஜ்ஜுளவாவஜாவீஸாநீஸௌ|

“பிறவாதவராகிய ஏனும் அஞ்ஞனும் (சீவனும்) ஆகிய இருவரும் (முறையே) ஈசரும் *அநீசனுமாம்” என்று (சுவே. 1. 9) னும்

(IV) சுரீதகாஸூரம் ஹரஃ|

“அழியாத அக்ஷரமாயுள்ளவன் அரன் (சீவான்மா)” என்று (சுவே. 1. 10) னும்

(V) சுரீதகஹ்விஷா|

“அழியாதது வித்தை (சீவான்மா)” என்று (சுவே. 5.1) னும், மற்றைய உபப்பிருங்கண மகோபப்பிருங்கணங்களினும் ஜீவான்மா அழியாப் பொருள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

*92-ஆம் வினாவிடையிலே பவுட்கராகமமும் இச்சுருதிக்கியைந்து அநீசன் (ஈசன்) என்று கூறினமை கவன்க.

125. மாயாவாதோபநிடதங்களை ஈசகேநாதி உபநிடதங்களினுள் சிறந்தன வாய்க் கொண்டு அம்மாயாவாதோபநிடதப் பிரகாரம் யாவரும் பொருள் கொண் டால் என்னே?

வியாசரூபிய வேதாந்த சூத்திரம் இந்த ஈசகேநாதி உபநிடதப்பொ ருள்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிறந்தனவன்றி மாயாவாதோபநிடதங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பிறந்தனவன்று. இவ்வுண்மை வியாசரூபிய வேதாந் தசூத்திரங்களான் உணரப்படும். ஆகலின், மாயாவாதோபநிடதங்களினும் ஈசகேநாதி உபநிடதங்களை முக்கியமாம் என்க.

126. இந்த ஈசகேநாதி உபநிடதங்கள் யாது பெயர் பெறும்?

வைதிக சைவ சிதம்பரோபநிடதங்கள் எனப்படும்.

127. வைதிகசைவம் என்றதில் வைதிகம் சைவம் என்பவற்றைத் தனித்தனி விளக்கி, அவ்வைதிகசைவம் யாதென்றும், அதனைப் பிரதிபாதிக்கும் நூல்கள் யாவை என்றும் வினாபிக்க?

இருக்காதி வேதோபநிடதங்களோடு சம்பந்தமுற்றது வைதிகம் எனப் படும்; சிவத்தோடு (ஆன்மா) சம்பந்தமுற்றது சைவம் எனப்படும்; இது பற்றியே “சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமாவது” என்று திருமூலரும், “இறைகளோடிசைந்தவின்பயின்பத்தோடிசைந்தவாழ்வு” என்று ஸ்ரீசுந் தரமூர்த்திராயனாரும் அருளினர். இங்ஙனம் ஆன்மாச் சிவத்திலே திகைத்து இன்பமுறும் அத்தியுத்திருஷ்ட சிவசம்பந்தப்பேரின்ப நிலையைப் “பூமா” என்றும் மொழியினால் உணர்த்துவது வேதோபநிடதமாதலின், வைதிக சைவம் எனப் பெயர் போந்தது. இந்நிலையையே, “அந்தமில்லாவானந்த மணிகொடில்லகண்டேனே” என்று ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அரு ளிச் செய்தனர். உபநிடதங்கள் என்றது 121-ஆம் வினாவிடையிற் கண்ட ஈசகேநாதி உபநிடதங்களாம். ஆகவே, இவ்வுபநிடதங்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு கிளர்ந்த வியாசரூபிய பிரமசூத்திரங்களும், அவ்வுபநிடதங்க ளுக்கு உபப்பிருங்கணங்களாகிய இதிகாச சிவபுராணங்களும், மகோபப் பிருங்கணங்களாகிய சிவாகமங்களும் வைதிகசைவத்திறத்தனவாம் என்று நன்கு கடைப்பிடிக்க.

128

128. யாது காரணத்தினால் அவை வைதிகசைவ சிதம்பரோபநிடதங்கள் என ப்பட்டும்?

சிதம்பரமானது *ஞானாகாசம் எனப் பொருட்படலானும், அந்த ஐகாசம் வியோமம் என்பன பரப்பிரகிருதியாகிய ப்ராசத்திக்குப் பெய் ராமாற்றை

யஸு ஸா வாஸோஷெவீ ஸதி ராகாஸ் ஸஸ்திதா|

என்று கூர்மபுராணம் கூறுகின்றமையானும்,

வெஜ்ரஸேஜா வாஸாகாஷ்டாஸெயம் ஹெஹேவதீ திதா|

ஐமவதியார் வியோமம் எனப் பெயருடையவென்று (கூர். பூரு. 12) கூறுதலானும், இந்த ஆகாசம் வியோமம் என்னும் பராசுத்திப் பிரயோகம் தைத்திரீயம், சாந்தோக்கியம், மகாநாராயணம், சுவேதாசுவதரமுதலிய உபநிடதங்களிற் காணப்படலானும், அவ்வாறு பராசுத்தி விலாசப் பெயர்களாய் பிரஞ்ஞானம், திருதி முதலியன ஐதரேயம், கடவல்லி, பிருகதாரணிய முதலியவைகளிற் காணப்படலானும், இவ்வுபநிடதங்கள் அநிர்வசனீய மாயா விலாசத்தை விதந்து உரைக்கும் மாயாவாதோபநிடதங்களினின்றும் வேறு பிரித்து வைக்க வைதிகசைவ சிதம்பரவாதோபநிடதங்கள் எனப்பட்டன.

129. இவ்வுபநிடதமுடிவுகளெல்லாம் எவ்விடத்தில் நிலையுறுகின்றன?

தகராகாய மகாப்பிரணவநிலையிலே முடிவுறுகின்றன.

130. பின் சங்கராசாரியர் தமது ஆன்மப் பிரமத்தில் முற்றவும், இராமாசுரர் தமது நாராயணப்பிரமத்திலே முற்றவும் ஈசகேநாதி உபநிடதங்களுக்குப் பொருளுரைத்தமை யுத்தமன்றும் என்பதை நிரூபணஞ் செய்க?

அவ்விருவரும் சுருதிபுராண வாகமப் பிரதிபாதிதராய்ப் பரப்பிரகிருதிப்பாலராயுள்ள உமாசமேத சிவபிரானை மறைத்து, அதோபாகத்துள்ள மூலப்பிரகிருதி பற்றி (போக்தாவையே) ஆன்மாவையே நிர்க்குணமும் சகுணமுமாகக் கொண்டு, அவைகளிலே தத்தம் மாயாவாதோபநிடதப்பொருளையும் நாராயணோபநிடதப்பொருளையும் முறையே முடித்துநின்றமையான், அவர் கொண்ட பொருள் *அமுக்கியமாம் என்க.

* A என்பானுடைய வைரிகனாகிய B C D என்பார் தங்களுள்ளே தாங்கள் ஒற்றுமையிலராயவிடத்தும், அந்த A என்பானுடைய சொந்த ஆஸ்தியாகிய நிலத்தைத் தம்முடையதாகத்த துணிந்து, அந்நிலத்திலே A என்பானுக்குரிய வென்று உணர்ந்தற்கு நாட்டப்பட்டிருந்த எல்லைக் கற்களைப் பிடுங்கியும், கள்ளச் சாசனங்கள் பிறப்பித்தும், அந்நிலம் அந்த A என்பானுக்குரியதாகாதவாறு செய்தும், அந்நிலமுடையானைத் துஷித்தும், அந்நிலத்தைத் “தம்முடைய ஆஸ்தி” “தம்முடைய ஆஸ்தி” “பொதுவாகிய ஆஸ்தி” என்று நெடுங்காலமாக எழுதியும், பேசியும் ஆண்டுவருவாராக, அதைக் கண்ட A என்பானுடைய சந்ததியாரும், பந்துக்களும், சிநேகரும், அந்த B C D என்பாருடைய வயிச்சத்தாரும், அவரைக் கதாறுகதரியாயமாகத் தொடர்ந்து நிற்பாரும் அந்நிலம் A என்பானுடையதன்று, B C D என்பார்க்குப் பொதுவாகிய ஆஸ்திபோலுமென்று நம்பியும் சொல்லியும் எழுதியும் வந்தகாலத்தில், அந்த A என்பவன் சந்ததியார்மேற் புற்றுடையா ஹெருவனுக்குச் சிறிசில குறிகளால் அந்நிலம் A என்பானுக்குரியதென உண்மை புலப்பட்டவிடத்து, B C D என்பார் இன்ன இன்னவாறு மோசஞ் செய்து

131. கேஷத்திரம், கேஷத்திரஞ்ஞன், சிவன் என்பவர் யாவர்?

“(ஆன்மதத்துவம்) இருபத்துநான்கும் கேஷத்திரம் எனவும், இதற்கு மேலாய ஆன்மா கேஷத்திரஞ்ஞன் எனவும், கேஷத்திரம் கேஷத்திரஞ்ஞன் என்னும் இரண்டையும் தனக்கு ரூபமாகக்கொண்டவர் (மூப்பத்தாரும் தத்துவத்தினராகிய) சிவஞர்”

உதாவி-6000 திகூரி கெஷுஸஸெநஸ-10000

வாஹுஃ கெஷுஜஸஸெநஸொகூர0 வாஸுஷஹா|

அந்த A என்பானுடைய நிலத்தைக் கவர்ந்துகொண்டார் என்றும், A என்பவனுடைய ஆஸ்தி என்றமைக்குப் பிரமாணசாசனம் இன்னது இன்னது என்றும் காட்டி, அந்த A என்பானுக்கே அந்நிலமுரியதென்று நீதிஸ்தலம்வாயிலாகத் திருமகாரஞ் செய்து காட்டிவிட்டாற் போல, ஈசகேநாதி உபநிடதங்களும் பிரமகுத்திரங்களும் வைதிகசைவருடைய சொந்த ஆஸ்தியேயாக, அவ்வாஸ்திக்குரியராய், அதைப் பராமரித்தற்குப் பூரண அதிகாரிகளாயுற்ற” “மூப்பொழுதுத் திருமேனி தீண்டுவார்” எனப்படும் ஆதிசைவப்பிரமாணர் திருமேனி தீண்டெல்லிலே தங்கால முழுமையும் போக்கிப் பராக்காயிருந்தாராக, மகாசைவருள்ளும் பெரும்பான்மையும் படித்தவர் இலாது அரியராய்விட, அவ்வாய்ப்பாகிய சமயமுணர்ந்த ஏகான்மவாதாசாரியரும், வைணவாசாரியரும், மத்துவாசாரியருமாகிய மூவரும் அவ்வுபநிடத பிரமகுத்திர ஆஸ்தி வைதிகசைவர்க்குரிய தன்மென்று அவ்வாஸ்திக்குரியராகிய ஆதிசைவரை அலட்சியஞ் செய்தும், பிரமகேத முதலிய கள்ளச்சாசனங்கள் பிறப்பித்தும், உபநிடதம் பிரமகுத்திரம் என்பன “தம்முடைய” “தம்முடைய” வென்றும், “பொது உபநிடத”மென்றும் காட்டியும், நாட்டியும், எழுதியும், பேசியும், பிரசங்கித்தும் வந்தாராக, அதைக் கண்ட ஆதிசைவரது வம்சத்தாரும் சிவன்மேற் பற்றுடைய பிறரும், அவர்கள் கூறுவது மெய்போலுமென்று மனவருத்தத்தோடு தம்மீது ஏற்றுந் துற்றுதல்களையுஞ் சகித்துக்கொண்டு வந்தகாலத்தில், திருவருள் உணர்த்தினமையிறற்போலும் ஏகான்மவாதாசாரியர் முதலாயினோர் உபநிடதங்களுக்கும் பிரமகுத்திரங்களுக்கும் உரைத்த உரைகள் ஒவ்வாவென்றும், அவ்வுபநிடத குத்திராதிகளுக்குப் பொருளாக ஸ்ரீலைகண்டசிவாசாரியரும், ஸ்ரீஅரத்தாசாரியரும், ஸ்ரீஅப்பயதீகிதரும், ஸ்ரீவேதவியாசரும், சிவபெருமானும் முறையே அருளிய பிரமகுத்திரபாடியங்களும், சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகமும், சிவார்க்கமணித்பிகையும், சிவபுராணங்களும், சிவாகமங்களும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளாகிய வைதிக சைவ சமயஸ்தாபனாசாரியர்களும், (மெய்கண்டார் முதலிய சந்தானாசாரியர்களும்) அருளிய தீராவிடவேத (சித்தாந்த) சாஸ்திரங்களும் பிரமாணமாம் என்றும், அதனால் அவ்வுபநிடத பிரமகுத்திரம் வைதிகசைவர்களுடைய சொந்த ஆஸ்தியாமென்றும் எழுது “சிவாத்துவித சைவபாடியத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு” க்கு முதற்கண்ணே வலியுபெரிய கோபுரமாய் நின்ற உபநிடதவுபக்கிரமணிகை பிரமகுத்திரவுபக்கிரமணிகைகளில் விரித்து உலகினர் நீதிஸ்தலத்திலே திருமகாரஞ் செய்து நிரூபித்திருக்கின்றோம். ஆண்டுக்காண்க.

கேசுத்ருகேசுத்ருவிஷாவெதொடுவெத்ஸு ஸ்யஹ்வம் |
நகிஷிவஸிவாநகிஷிதி ப்ராஹ்மீநீவிணம் ||

(இலிங். உத். 15: 13—15)

என்னும் இலிங்கபுராண வசனத்தினால் அறியப்படுகின்றது. இதனால் கேசுத் திரத்திற் சிறந்தது ஆன்மா எனவும், இதற் சிறந்தவர் சிவபெருமான் என வும் பெறப்படுகின்றது.

132. சங்கராசாரியர் இம்முன்றனுள் எதனைப் பரமான்மா எனக் கொண்டார்?

கேசுத்திரஞ்ஞாகிய ஆன்மாவையே பரமான்மா (பரப்பிரமம்) எனக் கொண்டார். (இதற்குப் பிரமஞத்திர சங்கர பாடியமும், ஈசகேனாதி உபநிடத மாயாவாதபாடியமுமே பிரமாணம்)

133. வைஷ்ணவர் எவரைப் பரமான்மாவாகக் கொண்டார்?

வாசுதேவராகிய கேசுத்திரஞ்ஞானையே பரமான்மாவாகக் கொண்டார். இவ்வுண்மை

ஸ வாஸுஹேவொ லக்ஷ்மீ க்ஷேத்ரஜ்ஜ் வாக்ஷோஜி |
வைணவர் இலட்சுமிதந்திரத்திற் கண்டது.

134. சிவன், கேசுத்திரஞ்ஞன், கேசுத்திரம் என்பன வைதிக சைவசித்தாங் தத்தில் எங்ஙனம் உரைக்கப்படும்?

இவை முறையே பதி, பசு, பாசம் எனப்படும்.

135. சுருதிபுப்பிருங்கணங்களிற் கண்டவாறு பாசம் எப்பெயர்களினுற் கூறப்படும்?

தத்துவப்படத்திற் கண்டவாறு பாசம், போக்கியம், அபரப்பிரமம், அசத், கூடரம், ஸ்தாவரம் (அசரம்) முதலிய பெயர்களாற் கூறப்படும்.

136. பசுவாகிய ஆன்மா எப்பெயர்களினுற் கூறப்படுவன்?

ஆன்மா தத்துவப்படத்தில் D^o எழுத்தினுற் குறிக்கப்பட்ட கண்ணு கிருதிக்குட் கண்டவாறு போக்தா, பரப்பிரமம், சத்து, அகூடரம், சரமுதலிய பெயர்களினுற் கூறப்படுவன்.

137. பதி எப்பெயர்களினுற் கூறப்படுவர்?

தத்துவப்படத்துப்பிரணவாகிருதிக்குட் கண்டவாறு பிரேரீதாரர், மகா தேவப்பிரமம், சதசத்பதி, கூடராக்கூடரபரம், தேவதேவர் என்றற்றொடக்கத்து பெயர்களாற் கூறப்படுவர்.

138. ஸ்ரீலக்ஷ்மீசுவாசாரியர் எதனைப் பரமான்மாவாகக் கொண்டு நின்றார்?

இராமானுஜாசாரியர் சங்கராசாரியர் என்னும் இருவரும் கேஷத்திரன் ஞானாகிய வாசுதேவரையும் ஆன்மாவையும் முடிவாகப் பரமான்மா எனக்கொண்டு நிற்பாராக, ஸ்ரீலக்ஷ்மீசுவாசாரியர் கேஷத்திரம் கேஷத் திரஞ்ஞன் என்னும் இரண்டையும் உருவமாகக்கொண்டு முப்பத்தாறாம் தத் துவத்தினின்ற தேவதேவராகிய (சிவபெருமானையே) பரமான்மாவாகக் கொண்டு நின்றார்; இவ்வுண்மை சிவாத்துவித சைவபாடியத்து (1. 2. 1.)ற் காணப்படும்.

139. இராமானுஜாசாரியர் சங்கராசாரியர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீசுவாசாரியர் என்னும் மூவரும் எவ்வெப்பாவனைகளில் முற்றிநிற்பர்?

இராமானுஜாசாரியரும் சங்கராசாரியரும் முறையே பிரகிருதிப்பாற் பட்ட சகுண நிற்க்குணோபாசனைகளினும், ஸ்ரீலக்ஷ்மீசுவாசாரியர் ஆன்ம தத்துவ வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவங்களினுயர்ந்த சிவதத்துவத்தின்பாற் பட்ட அத்தியாசிரம சிவபாவனையினும் முற்றிநிற்பர்.

140. சாண்டில்லியோபசிடதா திகளிலே சகுணம் நிற்க்குணம் என்னும் இரு பாவனைகள் மாத்திரம் கூறப்படவும், அத்தியாசிரம சிவபாவனை என மற்றொன்று கூட்டிப் பாவனை மூன்றும் எனக் கோடற்குப் பிரமாணம் என்ன?

(121-ஆம் இலக்கத்திற்) கண்ட ஈசகேநாதியுபநிடதங்கள் அத்தியாசிரம பாசுபதோபநிடதங்களாகும். இவ்வுபநிடதங்களிற் கூறப்பட்ட பாவனை அத்தி யாசிரமபாவனை எனப்படும்.

141. பாசுபத்தின் பரியாய நாமங்கள் யாவை?

சிரோவிரதம், அத்தியாசிரமம், சாம்பவமுதலியவாம்.

142. அத்தியாசிரமம் என்றது பாசுபத்துக்குப் பெயராதற்குப் பிரமாணம் என்ன?

வருதௌ வாஸுபதௌ நெருளதஸ்யவஃபிரவரிநுதஸு|

வருதவெதஸுபுசுலீதஸுதௌவெ நெருளிகஸ்யுதஸு|

லொஃதூபுரீவ விஜ்ஜெயொ லொஃபுரீவதஸுயா||

(சை. வா. Pt. 1. 29: 2, 83)

“வைதிகபாசுபதவிரதம் அதர்வசிரசெற்குறப்பட்டது; இவ்விரதத்தை அநுஷ் டிப்பவனாகிய நைஷ்டிகன் அத்தியாசிரமி, மகாபாசுபதன் எனப்படுவன்” எனச் சிவபுராணவாயுசங்கிதை கூறுகின்றது.

143. அத்தியாசிரமம் என்னும் பதம் எவ்வுபநிடதங்களிற் காணப்படுகின்றது?

சுத்தாருபிஷேஃ ‘வாஸுபதவிக்ரு’ என்று (சுவே. 6. 21) னும்,

கூதாஸ்ரஸுஸுகமெஹ்யாணி கிரஹ்யஸுஸுமாரஹ்ணஸு
என்று கைவல்லியத்தினும் அத்தியாசிரமபதம் காணப்படுகின்றது.

144. முண்டகோபபிடதத்து முதற்கண்ணே காணப்படும் அபரவித்தையைக் குறிக்குங்கால் அவ்வுபபிடதத்து இறுதிக்கண்ணுள்ள சிரோவிரதம் எதனை உணர்த்தும்?

ஆதர்வணிகர் அத்தியயனஞ் செய்தற்கு அங்கமாயுள்ள அக்கினிதாரணத்தைக் குறிக்கும்.

145. பரவித்தையைக் குறிக்குங்கால் சிரோவிரதம் எப்பொருள் புயக்கும்? பாசபதவிரதத்தைக் குறிக்கும்.

146. இதற்குப் பிரமாணம் என்ன?

வேதாந்தசூத்திரத்து மூன்றாம் அத்தியாயத்து மூன்றாம் பாதத்துமூன்றாம் சூத்திரத்துக்கு ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் எழுதிய பாஷ்யத்துக்குத் தீபமாய் நின்ற ஸ்ரீ அப்பயதீக்ஷிதர் கடாவிடைகளோடு முடித்துக் காட்டிய சிவாரக்கமணிதீபிகையும் பஸ்மவாதாவனியுமே பிரமாணம்.

147. சிரோவிரதம் விரஜாதிக்ஷயை உணர்த்து மென்பதற்குப் பிரமாணம் என்ன?

ஸ்ரீரொவூதஜிஹ் ஹோதஹ் உபநிஷத்திண வெஷிக் விரஜாதிக்ஷா ஹோதயஹ் வாவநாபிநி ரோஸஸாராதிக்ஷதிக்யுதெயத்யாஹெ||

“உபபிடதங்களிலே இந்தப் பாசபதவிரதம் சிரோவிரதம் என்று கூறப்படும்; இது பாபத்தைப் போக்கவல்ல வைதிக விரஜாதிக்ஷயாகும்; சிவாகமங்களிலே இது மந்திரசம்ஸ்காரதிக்ஷை எனப்படும்” என்னும் ஸ்காரந்தபுராண சனற்குமாரசங்கிதையைச் சார்ந்த காவிகாகண்ட மூப்பத்திரண்டாம் அத்தியாய ஐந்தாம் ஆறாம் சுலோகங்களே பிரமாணம்.

148. சிவாகமங்களில் யாண்டாயினும் இப்பாசபதவிரதம் கூறப்படுகின்றதா? ஆம்.

உஹ் விரஜாதிக்ஷா ஹெ||

“பாசகிமோசனஞ் செய்யும் அக்கினியினின்று பெறப்பட்ட விபூதி” என அனலாகமத்திற் கூறப்பட்டது.

149. ஆதலின் ஈசகேதாவி உபபிடதங்களிற் கூறப்படும் பிரமாணம் எவ்வுபாசனை எனப்படும்?

அத்தியாசிரமபாவனை எனப்படும்.

150. அத்தியாசிரமம் என்றதற்குப் பரமஹம்சசந்நியாசி எனவும், சிரோவிரதம் என்றதற்கு அக்கினிதாரணம் எனவும் சங்கராசாரியர் பொருள்கொண்டவாறு கொண்டால் என்னை?

ஐதிஹாஸபுராணாஹாம் வெஹஸிபவஸுஹயேசு|

விஹேதுஸுபுதா வெஹோபாயம் புஹரிஷிதி||

(மகா. ஆதி. 1. 264, 265)

“வேதத்தை இதிகாசபுராண வாயிலாகப் பொருட்படுத்துக; (அங்ஙனஞ் செய்பாது) சிற்றறிவுடையானொருவன் தன்னைக் கொன்றுவிடுவனென வேதம் அஞ்சுகின்றது” என்று மகாபாரதத்திற் கூறப்பட்டமையான், இதிகாசபுராணத்தைத் தழுவாது அவர் எழுதிய பொருள் ஒவ்வாது.

151. இராமாநுஜாசாரியர் சங்கராசாரியர் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் என்னும் மூவருள் எவர் முற்பட்டவர்?

ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரே இம்மூவருள்ளும் முற்பட்டவர், அவர்க்குப் பிற்பட்டவர் சங்கராசாரியர், அவர்க்குப் பிற்பட்டவர் இராமாநுஜாசாரியர் என்க.

152. சங்கராசாரியருக்கு முற்பட்டவர் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியர் என்பதற்குப் பிரமாணம் என்னை?

சிவாத்துவித சைவபாடியத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் முதற்கட் போந்த 12-ஆம் பக்கந்தொடுத்து 16-ஆம் பக்கம் வரையும் எழுதப்பட்ட பிரமாணம் பார்க்க.

153. பாவனை எத்தனை வகைப்படும்?

சூரியோ லாவநா ஸ்ரவஹீ ஷோஷோநா திஸ்யையபெ|

வனகா ஶிஷ்யாகது ஶித்யாவுஸ்தஸஸ்யா|

சுந்யா லாவநா ஸ்ராவஹீ விஜ்யாயஸாஸுணாதிரா|

சூஸாநித்யதோஸூய லாவநா லாவயெஜ்யஸி|

சுஸ்தஸஸ்யெ ஷாஷிநித்யெஷாஸெஷிசு ஸுதிரி||

இந்திரத்தியும்நர் கூர்மராம் நாராயணரை நோக்கி, “சுவாமீ! மூவித பாவனையையும் எனக்கு அருளுக” என்று வேண்ட, நாராயணர் “முதலாவது பாவனை என் விஷயம் (சகுணவிஷயம்), இரண்டாவது பாவனை அவ்விதம் (நிர்க்குணம்) பற்றியது, மூன்றாவது பாவனை முக்குணங்களைக் கடந்த பிராயிபாவனை, இம்மூன்று பாவனைகளுள் ஒன்றை அறிஞன் பாவிக்க; அசுத்தன் (சகுணபாவனையாகிய) முதலாவது பாவனையையே ஆசிரயிக்க என வைதிகசாருதி கூறிற்று” என்று கூறினார். (கூர். பூர். 1)

154. ஈண்டுக் கூடும்ராகிய நாராயணர் சகுணபாவனை யாதென்று கூறினர்? சகுணபாவனை தமது விஷயம் என்றார்.

155. சகுணபாவனை நாராயணர் ஒழிந்து மற்றியார்பாலதாகும்?

பிரம் உருத்திரருடைய வழிபாடும் சகுணத்தின் பாலதாம். “அசக்தன் உருத்திரரையும் நாராயணரையும் பிரமாவையும் வழிபடுக”

சுதிராவுநகோயமஹரம் விஷ்ணு ஸ்வஸூரணியாயெசு।
எனக் கூர்மபுராணத்து இறுதி அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

156. அக்ஷரபாவனை (நிர்க்குணபாவனை) யாது?

[illegible]

“மூலப்பிரகிருதிக்கு (தமசுக்கு) மேலாயும், சோதியாயும், அக்ஷரமாயும், சச்சிதானந்தமாயும், அவ்வியக்தமாயும், பரத்துக்குமேலதிபரமாயும், பரத்துவமாயுமுள்ளது பிரமம்; அதின் ஐசுவரியம் விபூதி எனப்படும்; காரியம் உலகம்; காரணம் சுத்தமும் அக்ஷரமுமாகிய அவ்வியக்தம்; சர்வபூதங்களுக்கும் அந்தரியாமியாகிய பரமேசுவரன் நான்; சிருட்டி. திதி சங்கரகிருத்தியம் என்னுடையதாகும்; (குருஷ்பதேசத்தினாலே) இவ்வாய்மையை உள்ளவாறு அறிந்து கன்மயோகத்தினாலே எக்காலமும் வழிப்படுக” என்று கூர்மபுராணத்து முதலாம் அத்தியாயத்தில் இரண்டாவதுபாவனையாகிய நிரீக்தணோபாசனே கூறப்பட்டது. (கூர். பூர். 1)

157. இந்நிர்க்குணோபாசனை மற்றொப்பெயர்களாற் கூறப்படும்?

அகூரபாவனையெனவும், நிர்ப்பீஜயோகமெனவும், அபவயோகமென
வும், சாங்கியயோகமெனவும், அவ்விசத்தபாவனையெனவும், கர்மயோக
மெனவும் படும்.

158. இததான் மாயாவாதிகளுடைய நிர்க்குணோபாசனை என்று வேறு பிரமாணங்களால் திருமகரஞ் செய்க?

விக்ரஹிதகௌ0 வாரித்யுநியதெ1 .

சுசு வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

“விசிற்பம் ஒழிந்த தத்துவமே பரம் எனப்படும்” எனவும்,

ஸ்ரீவொயடாநிஜுரூபம் வரஜெஸ்யூர் வஹு-க்யூ!

“ஆன்மா பரமைசுவரிய பூருவமாகத் தனது ரூபத்தை” எனவும் சைவ புராண கைலாசசங்கிதையினும்,

வடிவிவெடிவிசூர்ஸ ஸூகிணம் ப்ருக்யுதெஃ வரஃ!

வொகூராரிகூரஃஸூரம் ஸவ-க்யூஸிவஸ்யித்யூ!

சூதூயம் கெவல ஸூக்யூரஃஸூக்யூஸநாதநஃ!

கவலி ஸவ-க்யூரஸூக்யூ ஸூநாதூஸூஸஃ வரஃ||

“போக்தாவும் அகூரமும் புத்தமுமாயுள்ள சாட்சியை அறிஞர்கள் பிர கிருதிக்கு மேலுளதாகச் சொல்லுகின்றார்; இவ்வான்மா தனியாயும், சுவச்சமாயும், சுத்தமாயும், சூட்சுமமாயும், சர்வாந்தரியாமியாயும், சின் மாத்நிரமாயும், தமசுக்கு மேலாயும் உள்ளது” எனக் கூரம்புராணத்துச் சாங்கியயோகம் உரைத்த அத்தியாயத்தினும்,

ஸவ-க்யூதெஷுநுஸ்யூக்யூதெஷுநு யடாபுகாஸுதெ சூதூ கடினயூ-க்யூதெஷுதெ!

“அகம் என்னும் பதத்தினுற் குறிக்கப்பட்ட ஆன்மா மணிகளின் நூல் போலத் தொடர்ச்சியாய்ச் சர்வசரீரங்களுக்குள்ளிருந்து நியாமகனய்ப் பிர காசிக்குங்கால் அந்தரியாமி எனப்படுவன்” எனச் சர்வசாரோபநிடதத்தி னும்,

கஹரேவஹிஸூக்யூதூ கஹரேவஹிஹுஸேஷா!

கஹரேவஹிசூக்யூதூ கஹரேவஹிதசுவரஃ!

கஹரேவானயூ-க்யூதூகஹரேவபரஜேஸூரஃ!

வனவஃகதபுகாரெண ஹவயிகூர ஸடாஸ்யூ||

“நானே சுத்தாத்துமா, நானே எப்போதும் நான், நான்தான் நித்தியாத் துமா, நான்தான் தற்பரன், நான்தான் அந்தரியாமி, நானே பரமேசுவரன் என இந்தப் பிரகாரம் (கிருபசரிதமாய்) எக்காலமும் பாவிக்க” என ரிபு கிதையினுங் கூறப்படலான், மேலே (156-ஆம்) இலக்கத்துக் குறித்த பாவனை நிற்க்குணோபாசனையே என வலியுறுத்தப்பட்டது. (சிவரகசியம், அம்சம் 6, அத்தியாயம். 46)

159. மூன்றாவது பாவனை யாது?

சூக்ஷ்மாபூதாடிஷுஹுஸூஹுமிசூ-க்யூநிஷுமிசூஹு!

ஸூஷுஸூஸவ-க்யூ-க்யூ வரஃ! வெராடி ரோஸூக்யூ!

சூதூஷூதூநிஷிக்யூ ஸூதூஷூ வரஃ! ஜம்சு!

ஸஹஸ்ர ஹவநா சீக்ஷாஹ் ஸாஹ்ஸீக்ஷாவதிவி-க்ஷா||
சுவாவ வரஹெ யொமெயெநெகஹ் வரிவரஹி||

“புத்திரத்தியரிடத்துள்ள பற்றை அறுத்து நிர்த்துவந்துவனாய், நிஷ்பரிக் கிரகனாய், சர்வகன்மங்களுமொழிந்துமிக்க வைராக்கியமுடையனாய், பரமை சுவரியம் பூண்டவன் பாசுபதயோகநெறியானே, ஆன்மாவிலே (அருட்) பரா சத்தியோடு பரமான்மாவாகிய சிவபிரானைக் கண்டு, பின்னர்த் தனக்குப் பரமான்மசுவாயுள்ளவரிலே உலகம் எல்லாம் இருப்பனவாகநோக்கி, இங் னனம் அக்ஷரபாவனை பூருவமாக (நிர்க்துணைபாசனை வாயிலாக) எய்தும் இந்த இறுதியாகிய பிராமிபாவனையை அடைதலாம் பரமயோகத்தினாலே ஏகராகிய சிவபிரானுரைக் காண்கின்றான்” எனக் கூர்மபுராணம் மூன்றாவது பாவனையை விதந்து கூறிற்று. (கூர். பூர். 1)

160. பராசத்தியோடு கூடிய இப்பாவனை மற்றெவ்வாறு திருநகராஞ் செய் யப்படும்?

“சிரௌதஸ்மார்த்தக் கிரியையினாலாவது, புதல்வனையுடைமையினாலாவது, பொருளுடைமையினாலாவது, அப்பிரமவித்தை கிட்டாது; பின் இம்மூன் றையும் பரித்தியாகஞ் செய்தலினுற் சிவத்துவம் அடைந்தார் பெரியோர்”

நகஜீ-ணா நவஜயா யநநதூரமெ நெநகெ கஜீ-தகூரநஸஹ்

என உமையாரோடு கூடிய சிவனாது பாவனை உரைக்கும் அத்தியாசிரம கைவல்லியோபநிடதம் கூறுமாற்றானும், “அநேக சென்மங்களிலே முற் றிய வைதிக ஸ்மார்த்த கருமங்களையுடையராய் அதனை பற்றற்றவராய் அறிவுடையராய் எய்தினோர்க்கே சிவபிரான் அருள்பாலிக்கின்றார்”

சுநெகஜநுலிகாநாஹ் ஸ்ரௌதஸூதாநாவதி-நாஸு
விரகதாநாஹ் ப்ரஸூஜாநாஹ் ப்ரவீஷதி சிஹெஸூரஹ்||

எனப் பாசுபதயோகம் கூறுமிடத்து, வாயுசம்மிதை கூறுமாற்றானும் உணர்க. (சை. வா. Pt. II. 8: 29) “ஆன்மாவில் ஆன்மாவை” என்ற விடத்து, ஏழாம் வேற்றுமையில் நின்ற “ஆன்மா” சீவான்மாவின்மேலும், இரண்டாம் வேற்றுமையில் நின்ற ஆன்மா (சிற்சத்தியோடியைந்த) பரமான் மாவின் மேலுமாயிற்று;

ஸிவஸூத்ரி ஸோயொமஹ் வரஹெதூதூஷாஹுதஹ் |

“சிவமும் சத்தியும் இசைந்ததே பரமான்மா என நிச்சயிக்கப்படும்” என் றும், (சை. கை. 10: 134)

நெதநூதிவிஸூஸூ ஸவ-ஜாநகியா-தகூ||

ஸூதகூரஹ் தகூ ஸவ-வொயஸூ சூதா வரிசீதி-தஹ்||

புண்ணியஸ்தானங்களிலே செய்யப்படல்வேண்டும். பொண்ணைக்குமுற்பட்டபு, திரயோதசியில் முழுட்சுவானவன் ஸ்நானஞ் செய்து நித்திகருமமுடித்து, குருவை வழிபட்டுப் பூசித்து, வெள்ளாவஸ்திரம் தரித்து, விபூதியிட்டு, தர்ப்பையின்மீது கிழக்கு நோக்கியேனும் வடக்குநோக்கி யேனுமிருந்து, கையிலே தருப்பைகொண்டு பிராணாயாமஞ்செய்து, சிவபிரானையும் சிவபிராட்டியாரையும் மனசினுலே தியானித்து, சீவபரியந்தமேனும், பன்னிரு வருஷமேனும், ஆறு வருஷமேனும், மூன்று வருஷமேனும், ஒரு வருஷமேனும்; ஆறு மாசமேனும், மூன்று மாசமேனும், ஒரு மாசமேனும், பன்னிரு தினமேனும், ஆறு தினமேனும், மூன்று தினமேனும், ஒரு தினமேனும் இவ்விரதத்தை அதுட்டிப்பதாகச் சங்கற்பித்து, நெய் சமித்து அன்னம் என்பவைகொண்டு மூலமந்திரமுச்சரித்து ஆகுதி செய்து, அதன்பின்னர் பஞ்சபூத முதல் நாத தத்துவாரந்தம் வரையுமுள்ள தத்துவங்கள் என் சரீரத்திலே சுத்தமாகுக என விரஜாமந்திரங்களினால் ஒயித்து, கையிற் கோமயத்தை எடுத்துப் பிண்டஞ் செய்து, அதனை அபிமந்திரித்து, அக்கினியில் வைத்து, தான் அவிசுண்டு, அதனை ஓர்தினம் காத்து, சதுர்த்தசி காலையின் முதற்றினத்திற் செய்தமை போலச் செய்து, நிராகாரனாய் அத்தினத்தைக் கழித்து, பின்னர் பூரணையிற் கிரியைகளைமுடித்து, ஒமத்தின் இறுதியிலே உருத்திராக் கினியை ஒடுக்கி, விபூதியைச் சாவதானமாயெடுத்து, சடையுடையனாயேனும், முண்டிதனையேனும், ஏகசடையுடையனையேனும் ஸ்நானஞ் செய்து, இலச்சை ஒழிந்தவனையின் திகம்பரனையேனும், காஷாயவஸ்திரம் தரித்தவனையேனும், சர்மாய்பரமுடையனையேனும், கந்தை வஸ்திரமுடையனையேனும், ஒற்றை வஸ்திரமுடையனையேனும், வற்கலையுடையனையேனும், தண்டமுடையனையேனும், மேகலையுடையனையேனும், பாதசுத்திசெய்து, ஆசமித்து, சுகளீகரணஞ்செய்து, விரசாக்கினியிலுண்டாகிய விபூதியை “அக்கிரிநிதி பஸ்ம” என்றற் றெடுக்கத்த ஆறு அதர்வண மந்திரங்கொண்டு தன் அங்கங்களிற் பூசி, பின் பாதாதி கேசாரந்தம் பூசி, பின்னர் கிரமமாக விபூதியை எடுத்துப் பிரணவத்தையேனும் சிவபஞ்சாக்கரத்தையேனும் உரைத்துச் சர்வாங்கோத்தானஞ் செய்து, அதன்பின்னர் “நிரியாயுஷம்” என்றற் றெடுக்கத்த மந்திரத்தை உச்சரித்துத் திரிபுண்டாத்தை இட்டு, சிவபாவணையுற் றுச் சிவயோகம் புரிந்து, சிவலிங்கார்ச்சனை செய்க; விதிப்படி அங் னனம் மகாதேவரை அர்ச்சித்து, செபித்து, பின்னர்க் குருவையும் வீரதிகளையும் பூசித்து, சிவபத்தர்முதலாயினோரையும் தீனர்களையும் போசனாதி களினுலே திருப்திசெய்வித்து, தான் பலமூலங்களையேனும் பாடியேனும் உண்க; இன்றேல் பிச்சையெடுத்து ஓர் போது நத்தத்திலே போசனஞ் செய்து, எப்பொழுதும் ஷெறுந்தவையிற் படுக்கப் பயில்க; இன்றேல் விபூதியிற் படுக்க; இன்றேல் திருநீர்த்திலேனும், கந்தைத்துணியிலேனும், மாண்,

ரேஷிலேனும் படுக்க. இவற்றின் விரிவை யெல்லாம் சிவபுராண் வாய்சம் மிதை பூர்வபாகத்து இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயத்திற் காண்க.

165. இந்த விரதம் (தீகைஷ) யாரால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டது?

“பசுவின் பாசத்தை நீக்கும்பொருட்டு இருபுகளால் (இந்தத் தீகைஷ) அநுஷ்டிக்கப்பட்டது; விஷ்ணு, பிரமா, தேவர்கள், மார்க்கண்டேயர், தத்சி, தருவாசர், கௌதமர், ஜாபாலர், ஆதர்வணர், காத்தியாயனர், அகத்தியர், ஸ்கந்தர், கணபதி, பிருங்கி முதலியோராலும் அநுஷ்டிக்கப் பட்டது, தண்டகாரணியத்திலே இராமர் அகத்தியராலும், கிருஷ்ணர் உபமன்னியுவராலும் விரஜாதீகைஷ எனப்படும் பாகபததீகைஷ செயப் பெற்றார்; எவன் பாசபதவிரதமுற்றுச் சிவபெருமானைப் பூசிக்கின்றானோ, அவன் அந்த ஜம்மத்திற்றானே சிவஞானியாய் முத்தியடைகின்றான்”

பஸுபாஸவிரோக்ஷாயவீண-ஓனூபூமிஹிஃ பஸுரா|
விஷ்ணுநாஸுரணாபெவெஷ்டாகூ-ஹ்ணயடியிநா|
ஓவ-பாவஸாபெவாதெநஜாவாஸாயவ-ஹ்ணநவரி|
கூத்யாயநெந பூமிநா தயா முஷெந ஸததி|
யோஸுஹ்நெந முணவெந-ஹ்நாஸுமிணாதயா|
ராபாயததவாநெந ஹ்நெஷு ஹ்ணகூநநெ|
உவநேஸு-ஹ்ணகூஷாயதீக்ஷா நெதாஹ்ணகூரஹ|
கூஷா-தவிரஜாதீக்ஷாயஃ பவஹ்யதி ஸ்காஸு|
தெநெநவஜநநா பூமிஃ ஸிவஜாதீஸிவம் வ-ஹ்ணஜ||

என ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணசனற்குமாரசங்கிதையைச் சார்ந்த காளிகாகண்டம் கூறுகின்றது.

166. தண்டகாரணியத்தில் அகத்தியர் இராமருக்குத் தீகைஷ புரிந்தமை எவ்வாறு?

“அகத்தியர் இராமரை நோக்கி, பிரமவிஷ்ணு இந்திராதியராற் செயிக்க வியலாத மகாவரப்பிரசாதமுடைய இராவணனைச் சிவபெருமானருளின்றி, நீ எவ்வாறு யுத்தத்திற் செயிப்பாய்? ஆகலின், நீ யான் உபதேசிக்கும் விர ஜாதீகைஷபெற்று, மானிடனாகிய நீ திவ்யதேஜோருபமடைந்து, பின்னர்ச் சுத்துருக்களைச் சங்கரித்துச் சகல போகங்களோடும் பூமண்டலத்திருந்து பரிபாலனஞ் செய்து, சிவசாயுச்சியமடைவை என்று கூற, இராமர் மிகவும் மகிழ்ந்து அகத்தியரைப் பணிந்து துதித்து, அம்முனிவரை நோக்கி “முனி வரே, நான் எண்ணிய எண்ணம் கைகூடப்பெற்றேன்; சமுத்திரநீரையெல் லாம் கையிலடக்கிய நீஷிர் அடியேற்கனுக்கிரகஞ் செய்யின், அடியேன் அடைவதற்கு அசாத்தியமாவது யாது? ஆகலின் அன்புகூர்ந்து விரஜா

PAGE NO- 53 TO 56 MISSING IN ORIGINAL

175. பின் ஞானபாதம் எதனற் பேசப்படும்?

இரௌரவாகமத்துச் சிவஞானபோத சர்வஞ்ஞானேத்தர தேவியாமத, முதலிய சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களினற் கூறிமுடிக்கப்படும்.

176. உபநிடதங்கள் யோகபரியந்தம் கூறி ஞானபாதம் கூறவில்லை. ஏன் பதற்குப் பிரமாணம் என்ன என்பதை விளக்கிக் காட்டுக?

(I) உபநிடதங்கள் தியானயோகம் எனப்படும் யோகபரியந்தம் உரைக்கின்றமையான் ஞானபாதஞ் சைவசித்தாந்தத்தினற் கூறக்கிடந்தது.

(II) சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்பவற்றுட் பாசுபதயோகத்தை உபநிடதங்கள் விதந்து கூறுமென்றமையானும், அந்த யோகத்துக்குப் பயன் பிரமலோகமாகிய சிவலோகமென்று முக்கியோபநிடதங்களெல்லாம் யாண்டுங் கூறுதலானும், ஞானபாதம் சைவ சித்தாந்தத்தினற் கூறக்கிடந்தது.

(III) சிவணமனை நிதித்தியாசன சமாதி என்னும் நான்கனுள்ளே சமாதி கூறுது பிருகதாரணியோபநிடதம்

ஸ்ரோதவ்ரோ ஶேவ்ரோநிதிஜ்ஞாவிதவ்யம் (பிரு. 4. 4. 5)

நிதித்தியாசனத்தில் முற்றி நின்றமையானும், சமாதி சைவசித்தாந்தத்தினற் கூறக்கிடந்தது.

(IV) உபநிடதங்களுள்ளே சிறந்ததெனக் கூறப்படும் மாண்டுக்கி யோபநிடதம் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுமுத்தி என்னும் மூன்றுக்கும் மேலாகப் பிரணவப் பொருளாகிய சிவனரைத் துரியநிலைக்கண் வைத்துரைத்தமையான், அதன்மேற் போதரும் துரியாதீதம் சைவசித்தாந்தத்தினற் கூறக்கிடந்தது.

(V) யாஞ்ஞவற்கியர்க்கும் கார்க்கிக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சம்வாதத்தில் யாஞ்ஞவற்கியர் தகராகாச துரியநிலைக்கட் போதரும் பிரணவத்துக்குமேற் கூறவொட்டாது கார்க்கியைத் தடுத்து நின்றமையான் அதற்குமேலுள்ள அதிகாரவர்ச்சித் சிவபோகநிலை சைவசித்தாந்தத்தினற் கூறக்கிடந்தது.

(VI) ஸ்ரோதவ்ரோ ஶேவ்ரோநிதிஜ்ஞாவிதவ்யம் ஸ்ரோதவ்ரோ ஶேவ்ரோநிதிஜ்ஞாவிதவ்யம்

(a) “அவன் சர்வஞ்ஞதையுடைய பிரமத்தின் ஆனந்தத்தோடு வேட்ட போகமனைத்தையுந் துயக்கின்றான்” என்று (தைத். 2. 1) னும்,

ஐகூநீ ஸ்ரோணம் வீலிவ-ஓ யானெவ-ஓ ஜாதிவிவ-ஓ

(b) “பெண்களோடாயினும், யான்களோடாயினும், ஞாதிக

நா. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

ளோடாபினும் நகைத்துக் கிரிடித்து ரமித்துச் சரிக்கின்றான்” என்று (சாந். 8. 12. 3) னும்,

(C) கூலி நீகாரிபுஷு நுஸஹுரந் |

“தான் வேண்டிய போகங்கையுடையதும் வேண்டிய வடிவங்களை அடை கின்றான்” என்று (தைத். 3: 10. 5) னும்,

(d) தெஷாஹ் ஸவெஷுஷு ஹொகெஷுஷு கூலிஹாரொஹவதி |

“அவர்களுக்கு எல்லாவகங்களினும் சுவதந்திரமுண்டு” என்று (சாந். 8. 4. 3) னுமாகப் பிரமானந்தத்தோடு வேட்ட போகங்கள் எய்துமென்று சிவாகமங்களிலே சிவசாரூப்பியர்க்குக் கூறப்பட்டாற் போல, வைதிக பாசுபதயோகபாத முக்கியோபநிடதங்கள் கூறுதலானும், ஞானபாதம் சைவசித்தாந்தத்திற் கூறக்கிடந்தது.

(VII) சிவபெருமான் சனகாதி முனிந்திரர்களுக்குச் சைவசித்தாந்த நிலையை மிகு ரகசியத்தில் வைத்து உணர்த்தி நின்றார் என்பதற்கு

ஸநகாஹிமேநீரெஹிஷிபஹாஷு-காஷு-ஸுஜிதஸு |

ரஹஸ்ய ரிஹிஷிபஹிஷாஹு சுஸ்யந் வ்யூதஃ ||

(சம்பவகாண்டம். 3: 51)

“(கைலாசத்திலே சிவபெருமான்) சனகர் முதலிய முனிந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தார்த்தங்களினாலே சம்மிதமாயும் இரகசியமாயுமுள்ள ஆகமார்தம் என்னும் பெயர்த்தாகிய சித்தாந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்” என்று ஸ்காந்தபுராணம் சான்று கூறுதலானும் உணர்க.

177. போக்குமீட்சி இல்லாமுத்தி வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு ஆதாரமாய் நின்ற ஸ்சகோதி முக்கிய உபநிடதங்களில் யாண்டாயினும் கூறப்படுகின்றதா?

இல்லை.

178. அங்ஙனமாயின், வேதாந்த சூத்திர சங்கரபாடியத்து 4. 2. 13. ல்

ந தஸூ ஸ்ரீணா உதீரணௌ நெதுவ ஸிவநீயகௌ |

“அவனை விட்டுப் பிராணன்கள் உற்கிரமிப்பதில்லை; இங்கேதான் அவைகள் வயமா கின்றன” என்று (பிரு. 5. 2. 11)லே கூறப்பட்டதாக உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தாமாதலின், வித்துவானுக்குப் போக்குமீட்சி முத்தியிலே இல்லை என்று பெறப் படுகின்றதன்றோ, அதற்குச் சமாதானம் என்ன?

உபநிடதமூலத்தில் (பிரு. 5. 2. 11) சுநெதுவ ஸிவநீயகௌ “வாயுக்கள் இங்கே குழுமுகின்றன” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதேயன்றி வயமடைவதாகக் கூறப்படவில்லை; இந்த மூலச்சூத்திர ஏகான்மவாதாசாரிய ஶாந் நிரிஷ்டத்தி உணர்ச்சப்பட்டதாதலின், அது தவறும். அத்தன்றி அது

அறித்துவான் விஷயமுமாம் என்னும் இவ்வுண்மையும் பிறவும் (எமது) பிரமகுத்திர சிவாத்துவித சைவபாடியத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பின் உபநிடத உபக்கிரமணிகை 291-ஆம் இலக்கர் தொடுத்து 317-ஆம் இலக்கம் வரையும், பிரமகுத்திர உபக்கிரமணிகை 438-ஆம் இலக்கர் தொடுத்து 454-ஆம் இலக்கம் வரையும் விளக்கப்பட்டிருந்தல் கருண்க.

179. ஞானி எந்தெந்த இடத்தில் இறக்கின்றானோ அந்தந்த இடத்தில் லயமடைகின்றான் என்று யாண்டாயினும் கூறப்படவில்லையா?

இங்ஙனம் லயமடைவதாகக் கூறும் வாக்கியம் முக்கியோபநிடதங்களில் இல்லை. சைவபுராண வாயுசங்கிதை உத்தரபாகத்திலே உபமன்னியுமுனிவர் கிருஷ்ணராகிய தமக்குச் சரியைகிரியாயோகங்களோடு உபதேசித்த சைவசித்தாந்த ஞானபாதமானது தம்மால் அர்ச்சுனர்க்கு உத்தரகீதையில் உபதேசிக்கப்பட்டதேயாக, ஆண்டு ஞானபாதத்து ஞானிக்குக் கூறப்பட்ட போக்குமீட்சியில்லா முத்தியை உணர்த்தும் (உத்தரகீதை 2. 8) ஆம் சுலோகத்தைக் காஞ்சிபுரத்து உபநிடதப்பிரமம் எனப்படும் ஓர் ஸர்கியாசி பெயர்த்துச் சைவசித்தாந்த ஞானபாதத்தை அடுத்து, (முக்கியோபநிடதங்களெல்லாம் கோஷிக்குமாறு) புராவர்த்திகொடாத பிரமலோகத்திலே (சிவலோகத்திலே) நிறுத்தும் வைதிகபாசபதயோகத்தினும் தாழ்ந்ததாய், புராவர்த்தி கொடுப்பதாய், விபாசரால் முக்கியமெனப் பொருட்படுத்தப்படாததாய், வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு ஆதர்சமிலாததாய் உள்ள ஓர் மாயா வாதபைங்கலோபநிடதத்தில் இறக்கி இயைத்துரைத்த சுலோகத்தைக் கண்டு தங்களுக்குப் போக்குமீட்சியில்லா முத்தி எய்தியதாமென மாயா வாதிகள் கூறுதல் சொப்பனப் பிதற்றமென மறுக்க.

180. நான்காம் பாதமாகிய ஞானபாத சைவசித்தாந்த நெறியின்கண்ணே நிற்பவனுக்கு ஞானயோகத்தையே முடிந்த முடிவாகக் கூறும் சிவாத்துவித ஸ்ரீஸ் கண்டபாஷ்யம் உரித்தாயவாறு எங்ஙனம்?

ஞானி ஞானத்தோடு யோகம் கிரியை சரியை என்பவற்றுக்கும் உரியன் எனக்கொண்டு “ஞானயோகக் கிரியா சரியைநாலு நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்குமுரியன்” என்று கூறப்பட்டமையால் உணர்க. இது பற்றியன்றோ, வாயுசங்கிதை சைவசித்தாந்தத்தோடு அடுத்துச் கிரௌதத பாசபதத்தை நிறுத்தி.

ஸெஷவியாஹோ ஹ ஸ்ரோஸ்யவாஃ வாஸுவதா ஸுதா: |

“சைவசித்தாந்த மார்க்கத்தினரும் பாசபதசைவரும்” என்று கூறிய தூஉமாம் என்க. (சை. வா. Pt. II. 25: 177)

181. துரியப்பிரணவயோகத்துக்கு மேற்போந்த ஞானதரிசனமுதலிய பதினெட்டையும் துணித்தனி நிரூபினைச் செய்க?

க. ஞானதரிசனம்.

- (1) அறிந்தறிந்து வந்த வவதரங்க டோறுஞ்
செறிந்தறிந்து நின்றதெது தேரிற்—பிறிந்ததனை
நின்றதறி யாம னிகழ்த்தியது நீக்கியுனை
பின்றறிய வைத்ததரு ளென்.
- (2) அந்த வருளுனக்கிங் காதாரமா யல்லி
னிந்து வெனவெறித்திட டேகமாய்—முந்தி
யுணையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்த்துந்
தனையுனக்குக் காட்டுமே தான்.
- (3) எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றோ
நல்லா யெனையறிந்தே னானன்றோ—சொல்லாடு
நான்பிரம மன்றி நடுவே யுணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முள்ளதோ மற்று.
- (4) அன்றுமுத லின்றளவு மண்ணலறி விப்பதன்றி
யின்றறிவே னுனென். றியம்புவதே—னென்று
மவத்தை தனிலுணர்த்தி யாங்கருத்தி யின்றித்
தவத்தி லுணர்த்தினரார் தான்.
- (5) உன்னறிவு நீயே யுணர்வையே யாமாகி
லிந்நெடுநாட் பாசத் தியையாயே—யுன்னறிவை
நீங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமும்போ
லாங்கா ணரனா ரருள்.
- (6) உன்னறிவுக் குள்ளே யுணர்வா யொழியாத
தன்னறிவு தானுனக்குத் தாரகமாய்ப்—பின்னமற
வொன்று யொழியாம லுள்ளடங்கி யுள்ளபடி
நின்று லதுவாவை நீ.
- (7) இச்சை யுயிர்க்கிரங்கன் ஞான் மிசைந்துணர்த்தல்
வைச்ச கிரியை வயநடத்த—னிச்சயமாஞ்
சத்தியிவை மூன்றினையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார்நீ முயன்று.

உ. ப்ராதரிசனம்.

- (8) கிரியையறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி யேதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்—தெரியிலதிங்

காரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாய்ப்
பேரறிவாய் நிற்கும் பெற.

- (9) அந்த வறிவு மறிவன்றோ விப்போது
தந்த வறிவுமது தானன்றோ—வந்த
வறிவிற் கிளைத்ததுகா ணவ்வறிவிங் கேதே
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நேர்.
- (10) அறிவார்க் கறிவித்திங் கல்லாத தாகா
வறிவாய் விகற்ப மறியா—வறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரோளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நிலலதிலே மேல்.

௩. பராவியாப்தி.

- (11) விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோற்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோ—னண்ணிப்
பரைநிறைவி னீயும் பதிவையே யாகி
லுரையிறந்திட் டொன்றாவை யுற்று.

௪. பராயோகம்.

௫. பராபோகம்.

- (12) விண்ணில் விகற்பமற் மேவியகா னின்றதுபோ
னண்ணும் பரையதனி னண்ணியே—யெண்ணிறந்து
நீருறங்குந் தன்மையோ னிற்கைபரை யோகமதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு.

௬. சுத்தபராயோகம்.

- (13) நீங்காத பேரறிவு நீங்காமற் கண்டநீ
நீங்காம னின்றபடி நின்றதனி—நீங்காம
வின்றுவிட லன்றோதா னின்மலன்றன் பேரறிவி
லொன்றுபட லென்னு முரை.

௭. சுத்தபராபோகம்.

- (14) எத்திசையு மொன்று மிறையறிவி லேயமுந்தல்
சுத்தபர போகமெனச் சொல்லுமே—நித்தமறை
யத்தன்மை கண்டாலது முத்தி சாக்கிரமாஞ்
சித்த மயலறவே தேர்.

அ. சாக்கிராதீதம்.

- (15) நின்ற வறிவறிவை நீங்காமை சாக்கிரமா
மன்றி யவிழ்த லதீதமாஞ்—சென்றறிவி
னீங்காமை நின்று நெடிதுதையில் கொள்ளவே
வாங்கா தறிவாப் வர.

க. பராதிதம்.

- (16) இவ்வறிவு கண்டா லீருடருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணு ததீதமா—மீவ்விரண்டும்
பாராம னிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால்.
- (17) ஈசனறி வாகியெலா மின்று கழன்றகன்றாய்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றாதே—கசாம
னேராக நீங்கியதி னின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர.

க0. சுத்தாவஸ்தை.

- (18) அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டென்றுங் குறியா—நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாவுன் றெல்லைமல மில்லையிலை
யத்துடனே செல்வதது வாம்.

கக. சுகரூபம்.

- (19) பைய விருந்து ப்பைப்பற்ற மின்னுனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே—வையனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சி யறக்கலந்து
கொண்டாள்வன் கண்டாய் குறித்து.
- (20) விழுந்த வவதரத்தில் விஞ்ச் சுகந்தா
னெழுந்ததிது வெங்கே யிறைவா—மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாமரன்றன் பாலே யது.
- (21) துன்பமற்ற விந்தச் சுகப்பிரபை தன்னையே
யின்பசத்தி யென்றறிநீ யெப்போது—மன்புறவே

நின்றதிலே யாறி நிலாவு நிலாவும்போன்
மன்ற றமணந்து வாழ்.

- (22) தேனாரு மின்பச் சிவவடிவ மிப்படியோ
வானாடர் காணாத மன்னவனே—ஞான
விதுவுமொரு சுகத்தி யிறைவுர்க்குதனா
லெதுமுத்தி சொல்லா யினி.

கஉ. சுகாதீதம்.

- (23) இந்தச் சுகத்தி லினி நீ விழியாம
லந்த வறிவி னயர்ந்ததுபோற்—ஞெந்தமற்ப்
போதா யிதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான வருள்.

- (24) ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி யொருபொருளு மாகாதே—நின்றமூந்திச்
சொல்லரிய வந்தச் சுகத்துக் கதிதமாய்
நில்லவன்று னாமே நிலை

கங. சிவப்பிராப்தி.

- (25) எல்லாங் கழன்ற விடமே சிவமென்று
சொல்லாவெர் கழன்ற தூயோர்க—ணல்லாய்கே
ணின்றபடி தானே நிலையா நிலையதனி
னின்னுவிடு நேராக நீ.

- (26) வானகத்தில் வானு மணத்தின் மணமும்போ
லானசுகப் பேற்றி லமுந்தியது—தானாகு
மாண்டகுரு நாதா வடியேன் பெருவாழ்வை
மீண்டுசொல வுண்டோ விதி.

- (27) நீயும் சிவமுமாய் நின்றாயோ நின்றிலையோ
வாயவடி யேனோ வதிகார நாயனே
யொன்றன் றிரண்டன் றிரண்டொன்று தானன்று
நின்றதொரு தன்மைநிலை

- (28) சாற்றி லதற்குவமை தாடலைபோற் சன்மார்க்க
வேற்று விதிபலவும் வேண்டாவே—போற்றரிய
நித்தனே சுகத்தனே நித்தியா னந்தனே
யுகத்தனே முத்தனே பாவஞ்.

- (29) அந்தச் சுகத்துக் கீத வவத்தையென்பர்
பந்தமற்ற முத்திப் பயனறியா—ரந்தோ
பிரியாத விற்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனையா லாங்கு.

சூசு. பரமானந்ததரிசனம்.

- (30) நின்ற நிலைவிமாய் நின்றாயே நின்மலனு
மென்றும் பயனா யிருந்தானே—யன்றே
யவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
விவனுக் கிதமே தினி.
- (31) அன்றே தொடங்கி யனைத்துயிருந் தானாகி
யொன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக்—குன்றாமற்
கொண்டு விடலன்றோருங் கோமாத் கிதமென்று
பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து.
- (32) பார்க்கரிய விர்தப் பரமசுகந் தன்னையே
சேர்ப்பனுயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே—மாற்றரிய
வானந்த மாருயிர்கட் கண்ண வருத்துவது
தானெங்குப் பெற்றவா சாற்று.
- (33) பெற்றருந்தி யின்பம் பிறர்க்கு மருத்தினனோ
யுற்றபர மானந்த முள்ளதோ—மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி லிறையுருவ மானந்த
மென்றுரைக்கு மாகமநா லின்று.
- (34) ஆனபர மானந்த மாகின்ற வெல்லையே
வூனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபட—லீனமறத்
தானான போது தணவா தெழுந்தசுக
மானே யதுவா மதி.

கரு. பரமானந்தயோகம்.

- (35) வினோதபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துனோதுதுனோ தாடியதிற் றேன்றா—வனோதுன்னை
நீர்போ லமிழ்த்தியதி னீர்நிழற்போற் றுன்கரந்து
பார்போற் றரிப்பாகும் பார்.
- (36) பாராதே யந்தப் பரமசுகந் தன்னே
நேராகத் தானு நிழல்போலத்—திரைச்

சுபாவ மதுவாகத் தோன்றி மறையாதே
யபர்வமாய் நில்லா யதில்.

க௬. பரமானந்தபோகம்.

- (37) நின்றபரமானந்த நேரே யனுபவித்திங்
கொன்றுபட வுள்ளருகி யோவாம—லென்று
மதுவண்ட வண்டேபோன் மாளாச் சுகத்தைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது.
- (38) பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
யுருகியடி யேனருந்த வூட்டுங்—குருவே
யழியாத வின்ப மரனருந்தா னென்னும்
வழியேது சொல்லீர் மகிழ்ந்து.
- (39) சர்க்கரைதா னூக்குந் தருமிரத மவ்விதஞ்
சர்க்கரைதான் கொள்ளுமோ சாற்றுங்காற்—சர்க்கரைக்கின்
றின்புருவ மன்றி யெழிலுருவம் வேறுண்டோ
வின்புருவ மேயிறைக்கு மென்.
- (40) நர்வா ரிரதமது நாவருந்த லல்லாதிங்
காவா விரத மறியுமோ—வோவாப்
பரமசுக முன்பாற் பலிப்பதே யன்றிப்
பரமசுகம் கொள்ளா பயன்.
- (41) இந்தச் சுகமான்ம லாப மெனவறிநீ
யந்தச் சுகமொழிந்திங் காராதே—யிந்தச்
சுகமெலா மந்தச் சுகமாகி லின்ற
னகமெலா மானந்த மாம்.

க௭. பரமானந்தாதிக்கியம்.

- (42) அண்ணலுமா னந்த மருளுமா னந்தமுயி
ரெண்ணிலா வானந்த மெவ்வுலகும்—பண்ணி
யளித்தழிப்பா ராகு மவர்களுமா னந்தங்
கனித்ததுவே யெப்போதுங் காண்.
- (43) எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லா மமிழ்த்திமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா—யெங்கும்
வளைத்த வுலகுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மளத்திற் புகுந்தத்போ லாங்கு.

- (44) கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப்—பண்டே,
திருமா லயனறியாத் தேசிகனார் பாதந்
தருமா மடியேற்குந் தான்.

கஅ. பரமானந்தாவசசாயுச்சியசிவபோகம்.

- (45) பரமபர மானந்தம் பார்த்தீழ்மேன் மற்று
மரவம்வா ராதே யகலும்—புரணமா
யாங்கே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
நீங்கா ததுவாகி நில்.
- (46) உற்றபர மானந்தத் தொன்றா யதிலுறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்கும்—குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராண மற்றுஞ்
செய்வனநூ லெல்லாந் தெளி.

N. B.—வேதாந்தகுத்திரத்துக்கு ஆதாரமாய்நின்ற ஈசகேநாதி உப
நிடதங்களுள் ஒன்றாய், உத்தரதாயினியிறை நன்பொருள் அறியற்பால
தாய்க்கிடந்த மாண்கேகியோபரிடத்திலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட (அமல)
சாக்கிரமுதலிய நான்கு அவஸ்தைகளையும் (ஐந்தாவதாகிய துரியாதீத
அவஸ்தையையும்) வேதசாரமும் உபப்பிடுங்கணமுமாகிய சிவபுராணம்

ஜாமரஸ ஸுஷ ஸுஷுவிரு துயெயு-டா ஸய சிதிதுயு-வாந் |
தயெயவ கெவராவஸு ஸகராவஸு ஐதுவி |
ஸுஜாவஸு.....|

(உபதேசகாண்டம். 84: 59,60)

(கேவலசகல) சுத்தாவஸ்தையிலே போந்த சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி,
துரியம், துரியாதீதம் என்று சூசிப்பிக்க, அப்புராணத்தினுஞ் சிறந்து வேத
சாரமாய் (வேதாந்தத் தெளிவாய்), வேதமகோபப்பிடுங்கணங்களாயுள்ள
காமிகம், சுவாயம்புவம், பராக்கியை, சூக்குமமுதலிய ஆகமங்களினும், சிவா
கமவிஷயமாயுள்ள ஞானதீக்ஷாப்பிரகாசிகையினும் கூறப்பட்ட சுத்தாவஸ்
தைச் சாக்கிராதி நிலைகளில் ரௌரவாகம சிவஞானபோதத்து இரண்டாம்
ஐந்தாம் சூத்திரமுதலியவற்றால் உணர்த்தப்படும் தத்துவதூபமுதலிய தச
காரியங்களும் நிலையுறுவனவாம் என்றும், இத் தசகாரியங்களுள்ளே (பஞ்ச
பூதப் பழிப்புமுதற் சைதன்னியதுரிசனமீருகிய பன்னிரு காரியங்களும்)
ஞானதுரிசன முதற் பரமானந்தாவசமிருதியாகிய பதினெட்டுக் காரியங்களு
மாகச் சேர்ந்த முப்பதும் அடங்குகிற்கும் என்றும், இந்தச் சுத்தாவஸ்

தையின் அமலசாக்கிமுதலிய ஐந்தும் திருவால்வாய்த் திரிபுரமெரித்த விரி சடைக்கடவுளும், அருட்பராசத்தியாகிய ஸ்ரீமீனாக்ஷியம்பா சமேதருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளால் அன்பினந்திணை என்றற்றொடக்கத்தனவாக அருளிச் செய்யப்பட்ட இறையனாகப்பொருளிலே கூறப்பட்ட குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐநிலங்களாற் குசிப்பிக்கப்பட்டன என்றும், அவ்வைநிலங்களிற் கூறப்படும் நாயகியும், நாயகனும், தோழியும், தோழனும் குறிப்பர்த்தத்தினால் முறையே சிவமும், ஆன்மாவும், அருளும், ஆன்மபோதமுமாம் என்றும்,

ரஸொ லெவெ லுஃ (தைத். 2. 7. 1)

“ஆனந்தம் அவரன்றோ” எனவும்,

ரஸொஹுவாயொ ஸ்ரீரஹுஃ லவதி (தைத். 2. 7. 1)

“இவன் (ஆன்மா) ஆனந்தத்தைப் பெற்றன்றோ ஆனந்தமாயிருக்கின்றான்” எனவுங் கூறியவாறு, ஆனந்தமாகிய பேறு சிவம் என்றும், ஆனந்தசுகத் தைப் பெறுவான் ஆன்மா என்றும், ஆன்மாவும் சிவமும் ஊடியும் கூடியும் நிற்கும் அன்புநிலை பல்பிரகாரமாகத் துறைகளில் வைத்துத் திருக்கோவை யாரிற் புகழப்பட்டதாம் என்றும், சர்வஞ்ஞானேத்தரத்திற் கூறப்பட்ட வாறு துரியநிலைக்கண்ணதாகிய நிஷ்களசிவனரை ஆன்மா இசைந்தமையான் எய்திய முடிவிலின்பத்தை உணர்த்துவது சாந்தோக்கியத்து (7. 23) ற் கண்ட பூமாவாம் என்றும், இது ஈண்டு அதிகாரவந்ச்சித சிவத்திலே ஆன்மா இசைந்தமையாற் பெறப்படும் ஆனந்தபரவச ஆன்மலாபமாகிய ஊதியத் தின் மேற்றொமன்றும் உணர்ந்து கொள்க. இதனையே பரமானந்தாவச சாயுச்சியசிவபோகம் என்று சகுணம் நிற்க்குணம் அத்தியாசிமமென்பவை களைக் கடந்த நான்காவதுபடியில் நிறுத்தி, வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த தத்துவப் படம் வரையப்பட்டதாம் என்றும் ஓர்க.

தத்துவப்படத்துள்ளே உள்ள
குறிப்புவிளக்க வாக்கியங்கள்.

சிவாத்தூவித கற்பவிருகும்.

1. சிவாத்துலித கற்பலிருகஷம். (சை. கை. 10: 96)

ஸ்ரீவாரணசிவதேவஸ்துத்யாய

பிரணவம்.

2. ஒம். (சா. 1.1.1)

ஒரிமெது தடிக்கா மெதியமெவாவீது.

3. உற்கீதம். (சா. 1. 1. 1)

ஒரிதெதுதடிக்காபேந்திய ரெவாஸ்து

4. பிறணவம். (சா. 1. 5. 1)

வளமுப் பூணவ ஒயிதி.

5. மகாமாயை. (சை. வா. Pt. I. 25: 34)

சிறுமையாவது மையாவது புகுதி ஸ்ரீமண்திவ.

6. குண்டலினி (குடிலை). (ப. ஆ. விந்தூபடலம். 2)

ஸஸிஷுரிதி தேவ்யெவ கண்ணுநீ தேவா

7. பரப்பிரகிருதி. (சி. க. பா. 1. 1. 1) ஆம் சூத்திரபாடியம்.

வாஸுகுதிராவாவாஸதிஹி-விஜயஸாஸி-உதெ

8. சதாசிவ அறுக்கிரக சக்கரம். (சை. கை. 10: 24, 42)

சுநுமுஹ யேனுக்ரீடி0 வஹாசு-காரணம்!

ஸதாஸ்ரிவஸுஷி ஸ)ரதாகாஸாயிவதி: ப்ரஹ்மம்॥

9. சாந்தியாதீதகலை. (சை. கை. 10: 27)

சுநுமுஹ்யனுக்ரு⁰ ஸாஞ்ஜாதீதகௌயிழ்

10. பிரமசக்கரம். (சுவே. 1. 6)

கவிந்ஹம்ஸா ஸ்ரீதே ஸ்ரவணகெ.

11. பிணவப்போருள் சிவன். (சை. வா. Pt. II, 27: 86)

ஸ்ரீமாவா ப்ரணவொஹ்ஷ. ப்ரணவொ வாஸி
 வ்ஸ்யத் | வாஸுவாக்யொஹ்ஷொ நாத்யை
 விஷ்ணொயத் ||

(1) சிவன்.

சிவன்; (இரு. வே. 10 : 8. 92. 9)

வெஹை வெ ஸுபு ராசுராய ஸிவஸெ க்யதீராய
நஸிரா லிஷ்டந | யெலிஸிவ ஸிவார வஸயாவ
லிஷ்டவஸிஷ்டி ஸயஸாநிகாஸி||

„ (கி. ய. வே. 4. 5. 8. 1)

நஸிஸிராய ஸிவதராயவ |

„ (ம. நா. =தைத்திரீய ஆரணியகம். 10. 34)

ஸிவாயநஸி |

„ (கை. 6)

ஸிவம் ப்ராஜஸிதம் ப்ராஸ்யொநிஸு |

„ (முண்ட. 3. 2. 9; சி. க. பா. 4. 1. 16)

சலிவாயஸுஸாஸிவ உதிவாயம் வஸெசு |

தெந ஸஹ ஸம்வஸெசு |

தெநஸஹஸம்வஸெசு |

தெநஸஹஸம்ஜீத ||

„ (சுவே. 3. 11)

ஸவஸ்யூவீஸ ஹவாந் தஸூசு ஸவஸுதஸூவீஸ |

„ (சுவே. 6. 20)

யதா உஸிவதாசாரம் வெஷ்யிஷுனிநாநவாஸி |

ததாஸிவஸிஷுயதாஸிஷுரொ ஹிஷுநி ||

„ (சு. வா. Pt. I. 4 : 135)

யதா உஸிவதாசாரம் வெஷ்யிஷுனிநாநவாஸி |

ததாஸிவஸிஷுயதாஸிஷுரொ ஹிஷுநி ||

„ (ச. த. 1. 26)

உஸிவதாஸிநாஜாவெஷ்யிஷுனிநாநவாஸி |

ஸிவததாஸிஷுயதாஸிஷுரொ ஹிஷுநி ||

„ (மாண்டே. 12)

சுபா த்ருதாஸிஷுயதாஸிஷுரொ ஹிஷுநி |

ஸிஷுயதாஸிஷுரொ ஹிஷுநி ||

(2) உருத்திரர்.

உருத்திரர். (இரு. 8. 8. 72. 3)

சுதாரி ஹ்விதஜெந ருஹ்மெரொ ரீஷ்யாமுஜ்ஜ
ஹிஜிஹ்யாவஸ்யு |

„ (சுவே. 3. 2)

வனகொஹிரூபெ ஞாநஹிதீயாயதவ்யுஃ |

„ (ம. நா=தைத்திரீய ஆரணியகம். 1. 5)

ரீஹாபெவஸ்யுயீஹிகனொரூஹ்மெரொ ரீஷ்யாமுஜ்ஜ |

„ (சி)

பெவாரூஹ்மெரூயஹி |

(3) தேவசவிதா(சிவார்க்கர்).

தேவசவிதா(சிவார்க்கர்). (இரு. வே. 3. 5. 62. 10)

தசுஸவிதாவ்ரொணூஹ்மெ-ரா பெவஸ்யு யீஹி |
யியொயொநஃ ப்ரொவ்யாஹ்மெரூயஹி |

„ (கி. ய. வே. 1. 5. 6. 4)

தசுஸவிதாவ்ரொணூஹ்மெ-ராபெவஸ்யுயீஹி |
யியொயொநஃ ப்ரொவ்யாஹ்மெரூயஹி |

„ (சு. ய. வே. 30. 2; 36. 3)

தசுஸவிதாவ்ரொணூஹ்மெ-ராபெவஸ்யுயீஹி |
யியொயொநஃ ப்ரொவ்யாஹ்மெரூயஹி |

„ (சா. வே. உத். 7. 10)

தசுஸவிதாவ்ரொணூஹ்மெ-ராபெவஸ்யுயீஹி |
யியொயொநஃ ப்ரொவ்யாஹ்மெரூயஹி |

(4) சத்து.

சத்து. (சா. 6. 2. 1)

வபெவஸெளபெஹிபெஹிபெஹிபெஹி |

(5) ஈசர்.

ஈசர். (சா. 1)

ஈசர்ஈசர்ஈசர்ஈசர்ஈசர்ஈசர் |

(13) பிரேரிதாரர்.

பிரேரிதாரர் (சுவே. 1. 12)

ஹோக்தாஹோ மூபபெரரிதார ஹிக்ஷா|

„ (சை. வர. Pt. I. 4: 73)

ஹோக்தாஹோ மூபபெரரிதாரிக்ஷா க்ஷிவியஸ்ய க்ஷு|

(14) மகாதேவப்பிரமம்.

மகாதேவப்பிரமம் (சை. வர. Pt. II. 6: 3)

சுவரம் ஸ்வரூபஹ்வரூபஹ்வரூபகத்யா|

கெஹிஹ ஹுஹிஹாஹேவநாதிநிய நவரஸ்ய||

(15) வசீ.

வசீ (சுவே. 3. 18)

வசீஸவ-ஸ்யஹோகஸ்யஸ்யாவரஸ்ய வரஸ்யஅ|

„ (சுவே. 6. 12)

வசீஸவ-ஸ்யஹோகஸ்யஸ்யாவரஸ்ய வரஸ்யஅ|

„ (மிரு. 6. 4, 22)

ஸவ-ஸ்யவசீஸவ-ஸ்யஹோகஸ்யஸ்யாவரஸ்ய வரஸ்யஅ|

„ (சு. 5. 12)

வசீஸவ-ஸ்யஹோகஸ்யஸ்யாவரஸ்ய வரஸ்யஅ|

„ (ம. நா=தைத்திரீய ஆரணியதம். 1. 14)

கெஹிஹ ரா த்ராணிவிஹிஹிஸ்யஸ்யிஷ்டதொவஸீ|

(16) தேவதேவர்.

தேவதேவர் (சை. வர. Pt. II. 6: 1)

விமு ஹுஹிஹிஹிஹிஸ்யஸ்யிஷ்டதொவஸீ|

(17) விசுவகுரு.

விசுவகுரு (சை. வர. Pt. II. 6: 7)

விஹிஹிஹிஹிஹிஸ்யஸ்யிஷ்டதொவஸீ|

(18) சதசத்பதி.

சதசத்பதி (ம. நா.)

ஸதசத்பதிஸ்யஸ்யிஷ்டதொவஸீ|

எகா வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

உடைம.

(1) உமையுஞ் சிவனுஞ் சூடும் அக்கினியும் போல்வர் (சி. க. பா. 1. 2. 1)

நாடாதிநயொனி-தயவஹிதாஹகயொரிவ |
 மதிநதிநெதாய-ஸாடிஹஸவ டாஸிதம் |

(2) உமையுஞ் சிவனுஞ் சமவாயசம்பந்தத்தினர் (சை. வா. Pt. 1.25:32)

அவ்வொதுவராஸகிஸிவஸுஸிவாயிநீ

(3) சிவனும் உமையுஞ் சூரியனுங் கிரணமும் போல்வர்

(சை. வா. Pt. II. 5: 11)

புலயா ஹிவி நாயுடிக் கநு ரெஷ நவிக் தெ |
புலா வலா நு நா தெ நஸு தராந் தடிவாஸ்ரயா ||

(4) பராசுத்தி (சுவே. 6. 8)

வாராஸ்ராத்திவிஷ்ணுவெவருமயதெவ்வாஹாவிசீஜர்
நவமுகிரயாஅ||

” (சை. கை. 10: 129)

வனநாவேவபராமகிபெதாபதரமாவிநஃ

(5) பரை (முண்ட. 1. 1. 5)

சுயவராயயா தடிஷாயியிமுஜெத |

(6) உமை (கே. 1. 25)

ஸ்தவநிஹ்வாசாபொவ்யியிராஜமாசிஷஹுபொஹிரா
நாசிபொஹெஹிவத்ரதாரஹொவாஅதிநெதடிஹுக்ஷ
பிதி |

(7) நசநீ (சுவே. 3. 1)

யன்கொளையா நிகழ ராபநீவினவாநாகாநீ
புதராபநீவி

(8) பிரஞ்ஞானம் (ஐத. 5. 3)

புத்தா நமஸ்கரி

எஅ . . . வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

„ (மீரு. 4. 1. 17; 6. 4. 22)

வனஷொ஽ஹ்யு-ஃயசூகாஸம்|

„ (தைத். 2. 7. 1)

கொஹ்யவா ந்யாக்ஷுபாணாக் |

யஷெஷசூகாஸசூநஷொநஸ்யாக்|

வனஷஹ்யவா நஷயாகி||

„ (அ. சி.)

ஸவெவ-ஃஹ்யு-ஃஸஹஃ ஸவெ-ஃஸாஸாஸாஸாஸாஸா

ஷெஷெஷ்யம்|

(13) வியோமம் (தைத். 2. 1. 1)

யொஷெஷிஹிகரமுஹாயாவரஷெஷ்யாக்|

„ (தைத். 3. 6. 1)

மெஷொஹாம-ஃவ்வாஸாணீஷிஷா|

வரஷெஷ்யாக்ஷிஷிஷா |

„ (சுவே. 4. 8)

ஃஷொ஽ஹ்யுஷெஷ்யாக்ஷெஷிஷெஷா சுயிஷெஷி

ஷெஷம்|

„ (முண்ட. 2. 2. 7)

ஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யு

ஷெஷம் |

„ (ம. நா)

ஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யு

„ (கூர். Pt. I. 12)

யாஸாஸாஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யு

ஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யு

„ (கூர். Pt. II. 38)

யாஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யுஷெஷ்யு

ஷெஷ்யு

(14) பரமானந்தம் (பிரு. 6. 3. 33)

வராகு நடிவனஷபுறொகும்

ஆனந்தம் (தைத். 2. 8)

ஸவனகொபுறணுக நடிம்

„ (ச. ப. 14. 7. 1. 31)

ஸவனகொபுறணுக நடிம்

(15) (கார்க்கி) ஆகாசம் (பிரு. 5. 8. 11)

தவரினுவலுகுரொ மாறுகாசனதபுரொ தடுதி

(16) த்ராகாசம் (சா. 8. 1. 1)

சுயபதிஷிவரிந்நுபுறபுரொ டுஹரபுரணுரீகடுவெ
 டுஹரொந்நுநனரா காசலுநு டுநுபுரெவடி
 துராவலிஜிஜாவரிதவரிதி

(17) பார்க்கர் (இரு. வே. 3. 5. 62. 10)

தகலவிதவடுரெணுஹெ மடுடிவலுயிஹி
 யியொயொ நடுபுரொ டுயாகு

சிவலோகம்.

(1) பிரமதாமம் (பிரமவிடு) (முண். 3. 2. 4)

வனஷுகுதூர்விசடுதபுறபுரி

„ (முண். 3. 2. 1)

ஸவெடுடிதகலுரெணுயுயியது விருதிஹித
 லா திசுஹு

„ (சை. வா. Pt. I. 25. 19)

ஸெவடுதகலுரெணுயுயியது விருதிஹித

(2) சவர்க்கலோகம் (ஐத. 4. 6)

சுயபதிஷிவரிந்நுபுறபுரொ டுஹரபுரணுரீகடுவெ
 டுஹரொந்நுநனரா காசலுநு டுநுபுரெவடி
 துராவலிஜிஜாவரிதவரிதி

“ 68. 34)

ஸமேதமொகெஜ்யெபுதிதிஷ்டி

” (B)

பெரிவாஹெவெஸ்து-கொகழைநீர்.

(3) பிரமலோகம் (சா. 8. 4. 3)

தெஷாமேமெவஷ்ஷுவூயொகஃ!

„ (Ær. 8. 15. 1)

ஸ்ரீஸ்ரீமொகேஷிஸம்வத்யுதேநவபுநராவத்யுதே

„ (1905. 5. 6. 1)

கவலிந்஁வயுஷ்வயொகா ஒதாநுஷ்வொதாநுதி:

„ (ж. 2. 17)

ஊதாபூமி நஞ்சு காய்ந்து வருகின்றதே!

„ (முன். 3. 2. 6)

தெஸ்ஸலொனிகெஷுவராதகாவெவராஜிதாஃ
வரிஜுஜிஸிஸெ-6

$$,, \quad (LD, \pi\pi)$$

கெட்டியாறுவெளிகெழுபவரானகாவெவராஜாதாஃ
வரமீழுகுனிவெவெ-1

.. (கை. 4)

தெய்வாஹுகொசெஷுவராஹகாவெவராஜாதாஃ
வாய்மேஹினிஸவெஃ।

„ (LG II. 5. 5)

ஸஸாஜிஹிருநீயதெதபுஷுமொக்யு।

„ (சை. கை. 10: 31)

தெய்வவொகை திவ்யகுதிராஹஸநாதநீ

அ. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த

„ (சை. வா. Pt. II. 6: 1)

விழுஹொஷெவஷெவஸ்யவிஸுதேத வுரா உரஸு |

(6) பரப்பிரமம் (சை. வா. Pt. II. 6: 3-5)

சுபரஸுபுஹுரூபவஹுபரஸுபுஹுரூபகத்யா |

கெலிஷாஹுரூபஹுஷெவநாதிநியநவரஸு ||

ஹுதெஷுயாஹுரூபநவரஸுபுஹுரூபகத்யா |

சுபரஸுபுஹுரூபகத்யா வுரா உரஸுபுஹுரூபகத்யா |

உஹெ தெ ஸுஹுரூபநா ரூபவெ ஸுஹுரூபநா

உயிவதெஃ வுஹுரூப |

(7) ஆன்மா (ச. 5. 13)

தரோதஸுதெநுஉவஸுநியிராஸெஷாஹு ராநிஸா

ஸுதீ நெதரெஷாஸு |

„ (சுவே. 1. 6)

புயமாதுநு வெஸுரிதாரஹு ரிகா |

(8) கேஷத்திரஞ்ஞன் (சுவே. 6. 16)

புயாநகேசுஜீவதிமுகுணைஃ |

(9) சீவன் (சை. கை. 10: 158, 159)

ஸவகத்யுக்ஷ ரூபவா ஸவகத்யுக்ஷஸுரூபவிணீ |

வருணகத்யுக்ஷ ரூபவா நித்யுக்ஷஸுரூபவிணீ |

ஸிவஸுரூபகத்யு வஹு ஸுகுஅஷுரூபவாஸுரூப |

சுவிஸுகொவாருபவெணவிஹு ஹு நித்யுஸு |

(10) சீவான்மா (சா. 6. 3: 2)

சுநெந ஜீவெநாதுதா உநுபுவிஸு |

(11) அஞ்ஞன் (சுவே. 1. 9)

ஜாஜ்ஞன ஹுஜாஸுரூபநிஸு |

(12) அரன் (சுவே. 1. 10)

சுரூப புயாநகேசுதாசுரூப ஹுரூப |

(13) சீவன் (சா. 6. 11. 3)

சுநெந ஜீவெநிஸுதெ |

ശിഖംഗാക്ഷി ഇഖാദാവ്യർഗ്ഗവിദ്യാവ്യവേശ്വ

வித்தியாதத் துவங்கள் ஏழு.

B. 7. Tatwas (31—25) Vidyā-Tatwas
Vide Swe. 1. 2.

வித்தியாதத்துவங்கள் (சுவே. 1. 2)

காரும் ஸ்வலாவொநிய சியு - உறு ஹு - ஓதாநியொநிஃ
வாராஷு உதி வினாடி

வித்தியாதத் துவசிவதத் துவங்கள்.

வித்தியாதத்துவசிவதத்துவங்கள் (சை. கை. 9: 29—35)

சுதொருதயா தகவலுக்கொபரிக்கித்தல்.

நியதிக்காரா முஸ்லிம்களாகத் தநனாடி |

கயா அவ னுகரி ஞோ யொ சுவ னு ி நீ ஸா

தஜாஹுர் தாநிதகூரிஸ்ஸுதாநி நஸாஸ்யஃ

காமஸ்வாவொநிய திரிதிவஸு^௨ திராஸுவீசு ।

வனதசுவ னுகடுவாஸு)வ னுக னு கடு உடு தெ

சுஜாநீவஹதகூாநிவிதாநவிவிதே-ௐயம் |

நியத்யஸாஸீ ரக்யதொவரிஸுஃவஹி நயஸி

காகாகிநொயபோஸிரதெவதெதவாஸுதெதா஽ஹஸு

விடிந்த கவிதை வெளியாகவில்லை.

ஸதாஸ்விநாஸதிநாஸ்வஸ்தே^௧ஹம்ஸு।

ஸ்ரீவதகூரிடிஹ்நா நஸ்யாவாகுதம்

வெய்யிவொழிபிவானையதுகவஜாதகேநீயுநா

ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கு.

C. 24. Tatwas (24—i)=Atma Tatwas.
Vide prasna-Upanishad. 4. 8.

ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கு (பிர. 4. 8)

ஏகான்மவாதத்துத் தத்துவங்கள்.

ஏகான்மவாதிகட்குரிய 36 தத்துவங்கள் (சூ. சூ. 2-5)

சூகரஸாதிநிலைநாதாமிவஹமெகஷாரவசுத்தித்தாதி
முண்ணாஸஸாடியைவஹவஹகடுகெட்டியாணிவ
ஜாநெநலியாணிவெஹவபுராணாடியாடியவாயவ
கெநாபுயிரஹமகாரஸுத்திவஹதிவசுஷயடி
மெஷாரகாரணவெஹமெகாவிஷாஷபிம்ஸகம்பு
விஸுஷஜமதிகுத்தாவஸாரஸுதவாஸுதிவம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	19	கண்ணுற்றான்	கண்ணுற்றான்
13	23	ஏகான்ம	ஏகான்ம
35	20	சுவான்மான்மா	சுவான்மா

10-ஆம் பக்கத்து இறுதிவரியின் இறுதிமொழியோடு “மனசும்”
என்று சேர்த்து வாசிக்க.